1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1977
ΑΘΗΝΑΙ
ΕΤΟΣ 2ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9

ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΟΘΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΠΑΝ. Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ
ΔΕΛΒΙΝΟΥ 39
ΝΕΑ ΚΥΨΕΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛΕΦ. 8214.452

ΕΤΣΙ ΜΑΣ ΗΡΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΑ ΠΑΤΡΟΓΟΝΙΚΑ ΜΑΣ ΚΤΗΜΑΤΑ

Πρίν λίγες μέρες διαβάσαμε στήν Ἀθηναϊκή ἐφημερίδα «Καθημερινή» τοῦτο τό σχόλιο: «Ἀπίστευτο κι' ὅμως ἀληθινό. Συνάδελφος πέρασε τήν Κυριακή ἀπ' τά Καλάβρυτα καί ἡ πρώτη του, φυσικά, φροντίδα ἦταν νά ἐπισκεφθεῖ τό Μέγα Σπήλαιο. Ἀφοῦ εἶδε τά κειμήλια τοῦ μουσείου τῆς ἱστορικῆς μονῆς, πέρασε καί στή βιβλιοθήκη. Ἐκεῖ, ἀνάμεσα σ' ἄλλα βιβλία, τά ἱστορικά καί τά ἀξιόλογα, φιγουράριζε καί ἡ δικτατορική βίβλος: «Γιατί ἔγινε ἡ ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου».

Προσπαθοῦμε, μά τήν ἀλήθεια, νά καταλάβωμε γιατί τόσο μεγάλη σημασία σ' ἕνα τόσο ἀσήμαντο περιστατικό. Κι' ἀκόμη γιατί τό θεώρησαν ἀπίστευτο, ἐνῶ κοντολογῆς γιά μᾶς, δέν εἶναι τίποτ' ἄλλο ἀπό ἀνόητο καί φαιδρό. Ἐκτός ἄν δεχτοῦμε, ὅτι τήν περισπούδαστη αὐτή βίβλο τήν τοποθέτησε στή Μοναστηριακή βιβλιοθήκη κι' ἀνάμεσα στά ἄλλα ἱστορικά βιβλία ὁ... Ὑπουργός Παιδείας καί ὄχι κάποιος ρασοφόρος στενοκέφαλος κι' ἀγράμματος ἢ νοσταλγός τῆς χούντας.

Ἀλλά θά μέ ρωτήσετε: Ἄν κατά λάθος, κάποιος «φορέας τῶ πνεύματι» συμπολίτης μας θελήσει νά πάρει περισπούδαστη βίβλο ἀπ' τή βιβλιοθήκη τῆς ἱστορικῆς Μονῆς κι' ἄν βρεῖ τό κουράγιο νά διαβάσει ὅλα ἐκεῖνα τά ἀνεπανάληπτα μαργαριτάρια τοῦ δικτάτορα «Ἑλλάς Ἑλλήνων Χριστιανῶν» καί τά τέτοια, τότε τί γίνεται, Οὔτε κρύο οὔτε ζέστη. Οὔτε εἶχε ὁ ἄνθρωπος οὔτε ἔχασε.

Ἄλλωστε διά, μήπως δέν ἀλλάξαμε τό ὄνομα τῆς ΕΣΑ καί δέν βγάλαμε ἐκεῖνο τό ταλαιπωρημένο πουλί ἀπό τά χαρτιά μας; Ὅμως, τί πετύχαμε; Ἀπολύτως τίποτα. Ἔτσι καί τώρα. Ἄν ἀποφασίσωμε νά πετάξωμε ἢ ἀκόμα καί νά κάψωμε ὅλες τίς φυλλάδες μέ τά ποιήτου τοῦ δικτάτορα, δέν πρόκειται τίποτα περισσότερο νά πετύχωμε. Μόνο ἄν ἀνάψωμε μιά δυνατή φωτιά καί κάνωμε στάχτη ὅλα τά χουντικά φιρμάνια πού «δικτατορικῶ δικαιώματι» σπάρωσαν τέτοιες ἀνιστόρητες ἀνισότητες καί τόσο καταφωρες ἀδικίες σέ βάρος τοῦ λαοῦ μας, τότε μονάχα θά θρίσκαμε τό σωστό δρόμο πρός τή δημοκρατία.

Τό Νησί μας εἶναι ἕνα μικρό ἀχριτικό Νησί. Ἀνήκει στά Ἑπτάνησα καί τό κατοικοῦν 3.000 γέροντες πού περιμένουν καρτερικά τή σειρά τους νά μποῦν στό Γηροκομεῖο μας. Ὅλα τά ἔργα πού ἔχουν γινει πάνω στό Νησί, εἶναι ἔργα δικά μας. Τό Κράτος συνήθιο ἀπό παλιά νά μᾶς θυμᾶται μονάχα γιά νά εἰσπράξει τούς φόρους του κ' οἱ βουλευτές μας, ἄς εἶναι καλά, μᾶς θυμοῦνται καί ἐκεῖνοι κάθε τέσσερα χρόνια, τίς παραμονές τῶν ἐκλογῶν.

Συνηθισμένοι σ' αὐτή τήν ἀστοργία καί τήν ἐγκατάλειψη, δέν ζητοῦμε τίποτα ἀπό τό Κράτος. Ζητοῦμε μόνο νά μή μᾶς παίρνει τά δικά μας. Ζητοῦμε νά μᾶς δώσει πίσω τά πατρογονικά μας τά χωράφια, ἐκεῖνα πού μᾶς πῆρε μέ τό πιό κάτω κατά ΜΑΤΘΑΙΟΝ φιρμάνι:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ὑπουργεῖον Γεωργίας
Γενική Δ)νσις Δασῶν
Δ)νσις Β' Τμῆμα Νομικῶν — Ἐν Ἀθήναις 10.1.1969
Ἀριθ. Πρωτ. 13864)5530

Πρός
Τά Δασαρχεῖα 1) Ἀθηνῶν, 2) Κερκύρας, 3) Κεφαλληνίας, 4) Ἀμφιλοχίας, 5) Πατρῶν.

Ἕδρας των

Θέμα: Ἰδιοκτησιακόν ζήτημα δασικῶν ἐκτάσεων Ἑπτανήσων.

.....

Ἀναθεωροῦντες ἐν μέρει τήν ὑπ' ἀριθ. 62144)7021 15.5.67 ἀπόφασιν ἡμῶν, ἐντελλόμεθα ὅπως ἀπό τῆς λήψεως τῆς παρούσης, τάς πάσης φύσεως δασικάς ἐκτάσεις τῶν νήσων τούτων ΠΛΗΝ τῆς περιοχῆς ΚΥΘΗΡΩΝ θεωρῆτε ὡς μή δημοσίας, καί ὡς τοιαύτας διαχειρίζεσθε τοῦ λοιποῦ .....

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΛ. ΜΑΤΘΑΙΟΣ

Ποιός θά μποροῦσε νά πιστέψει ὅτι τό σημερινό Κράτος θά υἱοθετοῦσε αὐτό τό ἑρμαφρόδιτο ἰδιοκτησιακό καθεστώς πού καθιέρωσε τό πιό πάνω χουντικό φιρμάνι γιά τά Ἑπτάνησα καί θά δεχόταν αὐτή τήν τόσο ἄνιση καί ἄδικη μεταχείριση πού γίνεται στό Νησί μας σέ κτυπητή ἀντίθεση μέ ὅλα τά ἄλλα Νησιά — τῆς Ἑπτανήσου — γιά τά ὁποῖα δέχτηκε, ὅτι δέν ὑπάρχουν σ' αὐτά δημόσιες δασικές ἐκτάσεις «ΠΛΗΝ τῆς περιοχῆς ΚΥΘΗΡΩΝ»;

Καί ποιός θά μποροῦσε νά πιστέψει, ὅτι ἀκόμη καί σήμερα θά συνεχιζόταν μέ πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποδολῆς καί μέ μηνύσεις τό ξερρίζωμά μας ἀπό τά πατρογονικά μας κτήματα καί ἡ καταδίκη τοῦ τόπου μας σέ ἀφανισμό; Γιατί αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια κι' ἄς διατείνεται ὅσο θέλει τό Κράτος κι' ἄς προσπαθεῖ νά μᾶς πείσει ὅτι ἐνδιαφέρεται καί φροντίζει νά ἐνισχύσει καί νά τονώσει τή ζωή στήν ὕπαιθρο.

Κ. Π. Λ.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΓ. ΜΟΝΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Α' ΣΤΟ ΣΥΔΝΕΥ ΚΑΙ ΚΑΜΠΕΡΑ

ΣΥΔΝΕΥ, 25.2.1977. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας Μ.Γ.Κ.).— Τό Σάββατο τό ἀπόγευμα, 29.2.1977, ἔφτασε στό Σύδνεϋ ὁ ἡγούμενος τῆς ΑΓ. ΜΟΝΗΣ, Πανοσ. Εὐθύμιος Καλλίγερος. Στό ἀεροδρόμιο τοῦ MASCOT τόν ὑποδεχτήκανε πολλοί Κυθήριοι, φίλοι καί συγγενεῖς του.

Ὁ δημοφιλέστατος Ἀρχιμανδρίτης κάθε ἡμέρα παίρνει προσκλήσεις ἀπό συμπατριῶτες τοῦ Σύδνεϋ, τῆς Καμπέρας, τῆς Κοινονολάνδης καί ἀπό διάφορα ἄλλα χωριά τῆς Ν.Ν.Ο. Τοῦ εὐχηθήκαμε κι' ἐμεῖς τό «καλῶς μᾶς ἦρθε», εὐχάριστη, καρποφόρα διαμονή στή φιλόξενη Αὐστραλία καί καλή ἐπιστροφή στό νησί μας.

Τό βράδυ τῆς Κυριακῆς (13.2.1977) ἡ Κυθηραϊκή Ἀδελφότητα Σύδνεϋ δεξιώθηκε σέ ἐπίσημο δεῖπνο τιμῆς τόν ἀγαπητό μας ἡγούμενο, στήν αἴθουσα τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης HELLENIC HOUSE, στό ὁποῖο παρευρέθηκαν ὁ Πρόεδρος κ. ΦΑΤΣΕΑΣ καί τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, οἱ κ. Νικολ. Λουράντος (UNCLE NICK), Παν. Θ. Ἀρώνης, Ν. Κασιμάτης καί πολλοί ἄλλοι Κυθήριοι.

Ἦταν μιά πολύ ὡραία φιλική, πατριωτική θραδυά, πού ὁ πανοσ. Εὐθύμιος, μέ κέφι καί τά λίγα ἀγγλικά του, μέ τά ὡραία λόγια του μάς ἔκαμε νά νομίζουμε πώς θρισκόμαστε πάνω ἐκεῖ στό θουνό τῆς ΑΓ. ΜΟΝΗΣ.

Ὁ πρόεδρος κ. Φατσέας στό χαιρετιστήριο λόγο του, ἀνάμεσα στ' ἄλλα, ἐτόνισε:

«Ἄν ἔβλεπα σήμερα τόν Διογένη μέ τό φανάρι του καί μοῦ ζητοῦσε ΑΝΘΡΩΠΟ, θά τοῦ ἀπαντοῦσα, νά πετάξει τό φανάρι του καί νά πάει στό προσκύνημα τῆς ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ καί ἐκεῖ θά συναντοῦσε ὁριστικά τόν ἄνθρωπο πού ζητοῦσε...».

Ὁ ἡγούμενος ὕστερα εὐχαρίστησε ὅλους τούς ἀγαπητούς του συμπατριώτες καί τόνισε ὅτι ἀπό τήν ἐποχή πού χειροτονήθηκε ταπεινός λειτουργός τῆς ἐκκλησίας τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἔκρυβε στήν ψυχή του μιά ἐπιθυμία, ἕναν πόθο, νά ἐπισκεφθεῖ τήν φιλόξενη καί πλούσια Αὐστραλία, νά συναντήσει τούς καλούς του συμπατριώτες καί νά τούς μεταφέρει τό φιλικό χαιρετισμό ὅλων ἐκείνων πού κατοικοῦν στά Κύθηρα. Προσωπικά ὁ ἴδιος ἀπευθύνω «ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ» γιά ὅσα, ὅλοι σας, ἔχετε προσφέρει, ὄχι μόνο στό ἱερό προσκύνημα τῆς ΑΓ. ΜΟΝΗΣ, ἀλλά καί σέ κάθε ἀγαθοεργό ἔργο πού ἔγινε στό νησί μας. Ἡ Παναγία, κατέληξε, ἄς εὐλογεῖ, προστατεύει καί χαρίζει σέ ὅλους σας ὑγεία, χαρά, πρόοδο, ἀτομική καί οἰκογενειακή.

Ὁ κ. Ν. Λουράντος ὕστερα ἀνάμεσα στ' ἄλλα ὡραία πού ἀνέφερε, πρόσθεσε:

«Γνώρισα τόν πανοσ. Εὐθύμιο στόν Αὐλαίμονα καί ἀμέσως μοῦ ἔδωσε τήν ἐντύπωση, ἡ ὁποία ὅταν γύριζα στό χωριό μου, στίς Καρβουνάδες, μοῦ ἔγινε πεποίθηση, ὅτι ἡ εὐσέβειά του εἶναι μεγάλη. Κι' ὅταν πάλι τόν ξαναντάμωσα στό χωριό μου «ἐπί πώλου ὄνου» δείχνοντάς μου τόν γαϊδαρό του, μοῦ εἶπε, κουνώντας τό κεφάλι του: «... Τό ἔξπρές μου...».

Λίγο πρίν τελειώσει τό συμπόσιό μας αὐτό, πού σημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία, ἔγινε ἕνας ἔρανος ὑπέρ τῆς ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ καί παραδοθήκανε στόν ἡγούμενο δύο χιλιάδες ἑξακόσια (2.600) δολλάρια... ἀλλά «ἕπεται συνέχεια».

Μ.Γ.Κ.

Β' Ο Πανοσ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΜΠΕΡΑ

Τό Σάββατο, 18.2.1977, ὁ πανοσ. Εὐθύμιος Καλλίγερος συνεχίζοντας τή θριαμβευτική περιοδεία του φθάνει στήν πρωτεύουσα τῆς Αὐστραλίας, στήν Καμπέρα, συναντά καί ἐπισκέπεται τούς Κυθηρίους, πού διαμένουν ἐκεῖ, γνωρίζει κι' ἄλλους ἀπό κοντά.

Τό πρωί τῆς Κυριακῆς συλλειτουργεῖ μέ τόν ἐφημέριο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, «ἐκφωνεῖ» θρησκευτικό λόγο καί παρακάθεται σέ γεῦμα, πού τοῦ παράθεσαν οἱ συμπατριῶτες μας τῆς Καμπέρα, μέ τήν πρωτοβουλία τῶν κ.κ. Ἐμ. Γερακίτη, Θ. Νοταρᾶ, Πλάτωνα Λεβαντῆ καί Γιάννη Σάμιου.

Καί ἐδῶ ὁ ἡγούμενος εὐχαριστεῖ τούς Κυθηρίους, πού διαμένουν στήν πρωτεύουσα τῆς Αὐστραλίας, γιά τήν φιλοξενία καί ἀγάπη τους, ἐπίσης τούς εὐχαριστεῖ γιά τήν ἀγάπη πού τρέφουν γιά τό ἀγαπημένο νησί μας. Ὁ κ. Γερακίτης πλέκει τό ἐγκώμιο τοῦ ἀρχιμανδρίτη ἡγουμένου τῆς Ἀγίας Μόνης καί ἰδιαίτερα τόν ἐπαινεῖ, γιατί πάντα ὑποδέχεται μέ ἐγκαρδιότητα μεγάλη, εὐγένεια καί καλοσύνη κάθε ἐπισκέπτη – προσκυνητή τῆς Ἀγίας Μόνης.

Ἀκολουθεῖ κι' ἐδῶ ἕνας προαιρετικός ἔρανος καί παραδίδονται χίλια ἑκατόν πενῆντα πέντε δολλάρια (1.155).

Μ.Γ.Κ.

Γ' Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΜΠΡΙΣΜΠΑΝ

Ἡ ὑποδοχή τοῦ ἡγουμένου τῆς ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ πανοσ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ ἦταν καί ἐδῶ στό Μπρίσμπαν ἐνθουσιώδης καί συγκινητική. Πλῆθος κόσμου τόν περίμεναν στό ἀεροδρόμιο μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Πρόεδρο τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος κ. Κώστα Καστρίσιο καί τά μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου του, τόν πατέρα αἰδεσιμώτατο Γρηγόριο Σακελλαρίου καί τόν ὑποφαινόμενο.

Τόν ὑποδεχτήκαμε μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη καί τόν συνωδεύσαμε μέχρι τό φιλόξενο σπίτι του ἐξαδέλφου του κ. Ι. Ζερβοῦ. Τοῦ προσφέρθηκαν ἀναψυκτικά, μεζέδες, καφές καί οὐίσκυ.

Τόν σεβαστό μας ἡγούμενο συνεχώς προσκαλοῦν σέ γεῦμα ἢ δεῖπνο. Σ' ὅλα τά σπίτια ὁ καλός μας ἡγούμενος τελεῖ «ἀγιασμούς». Παρόντες ὅλοι μας στούς πρώτους «Χαιρετισμούς» πού ἔψαλλαν οἱ δυό καλοί κληρικοί μας, οἱ αἰδεσ. Γρηγόριος καί Εὐθύμιος. Ποτέ δέν εἶχε συγκεντρωθεῖ στόν ἑσπερινό τῶν Χαιρετισμῶν αὐτῶν τόσο πολύς κόσμος. Ὡραῖο λόγο ἀκούσαμε ἀπό τόν πατέρα Εὐθύμιο μέ θέμα Ὀρθοδοξία — Εἰκόνες, στόν ἱερό ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Τή Δευτέρα τό βράδυ ἐδόθη πρός τιμήν του δεξίωση στό Ἑλληνικό Κέντρο, ἀπό τήν Κυθηραϊκή Ἀδελφότητα Κουνηνολάνδης, ὅπου παραθρεθήκανε πάνω ἀπό 200 πρόσωπα. Παρών ἦταν καί ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Προξένου κ. Διακάρης. Ὁ πρόεδρος κ. Κ. Καστρίσιος μέ ὡραία λόγια καλοσώρισε τόν ἡγούμενο. Ἐπίσης τόν καλοσωρίσανε καί πολλοί ἄλλοι συμπολίτες μας.

Ὁ ἡλικίας 93 χρόνων κ. Π. Ν. Ἀρώνης ἔπλεξε τό ἐγκώμιο τοῦ ἡγουμένου καί ἔξῆρε τήν θαθειά πίστη του, τήν ἀγάπη καί τήν φιλοξενία πού προσφέρει σέ ὅσους ἐπισκέπτονται τό «Βουνό τῆς ΑΓ. ΜΟΝΗΣ».

Συγκινημένος ὁ ἡγούμενος εὐχαρίστησε τούς προσκαλεσμένους στή δεξίωση καί ὑποσχέθηκε, ὅτι πάντα θά προσεύχεται ὑπέρ τῆς ὑγείας καί τῆς εὐημερίας ὅλων τῶν χριστιανῶν καί ἰδιαίτερα τῶν συμπολιτῶν του.

Πρῶτος ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς «Παγκυθηραϊκῆς» πρόσφερε τόν «ὀβολόν» του γιά τήν ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ καί ὕστερα οἱ ὑπόλοιποι. Στόν ἡγούμενο παραδόθηκαν ἐδῶ, αὐτή μόνο τή θραδυά, τρεῖς χιλιάδες τριάντα τρία (3.033) δολλάρια.

Δ' Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΝΤΟΥΜΠΟ

Δέν εἶχε πολύ χρόνο στή διάθεσή του ὁ ἡγούμενος γιά νά ἐπισκεφθεῖ πόλεις καί χωριά τῆς Κουνηνολάνδης. Τά κατάφερε ὅμως μιά ἡμέρα — Παρασκευή — νά ἐπισκεφθεῖ τό DUBBO, ὅπου φιλοξενήθηκε ἀπό τούς ἀδελφούς Πέτρο - Γιάννη καί Μανώλη Τραβασάρους, τήν κ. Μαρία, χήρα Ἐμ. Φατσέα καί ἄλλους Κυθήριου ἔψαλαν τούς «Χαιρετισμούς» καί ὁ πανοσ. ἡγούμενος μίλησε καί φυσικά ἐδέχθη καί ἐδῶ «τόν ὀβολόν» τῶν φίλων καί συμπατριωτῶν του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τό Τμῆμα Νέων τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιώς ἀνέλαβε τήν διοργάνωση πρωταθλήματος σκάκι καί πίγκ-πόγκ. Ἤδη ἔχει ἀρχίσει τό πρωτάθλημα στά γραφεῖα τῆς Ἀδελφότητας, στό ὁποῖο συμμετέχουν πολλοί νέοι Κυθήριοι. Ἀγῶνες γίνονται κάθε Τρίτη καί Πέμπτη τά θράδια 7.30—10.30.

Πολύς κόσμος εὐσεβῶν συμπολιτῶν στή Λιτανεία τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιώτισσας ἀπό τά Μυρτίδια στή Χώρα

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΛΙΒΑΔΙ, 27.2.1977. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Μέ περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά φιλόθρησκο κόσμο ἄρχισε σήμερα ἡ καθιερωμένη λιτανεία τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑΣ.

Τό πρωί τῆς Κυριακῆς, ὕστερα ἀπό τή θεία λειτουργία στή Μονή Μυρτιδίων σχηματίστηκε θρησκευτική πομπή μέ ἐπί κεφαλῆς τά ἐξαπτέρυγα καί μέ τά ἄλλα σύμβολα τῆς ὀρθοδοξίας καί ξεκίνησε γιά τό πρώτο χωριό τῆς διαδρομῆς, τίς Καλοκαιρινές, ὅπου ἔψαλη παράκληση καί δέηση ὑπέρ τῆς ὑγείας τῶν κατοίκων καί τῶν ἀποδήμων του, στόν ἱερό ναό τοῦ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ.

Οἱ μαθητές καί οἱ μαθήτριες τῆς τελευταίας τάξης τοῦ Λυκείου Κυθήρων, τιμητική συνοδεία τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ἀπό τά Μερτίδια ὡς τή Χώρα, γιά πρώτη φορά, ἔκαμε ἐξαιρετική ἐντύπωση στόν κόσμο τῶν μεγάλων καί τῶν μικρῶν συμπολιτῶν μας καί σχολιάστηκε ἐγκωμιαστικά.

Ἀπό τίς Καλοκαιρινές ἡ λιτανεία ἔφτασε τίς πρώτες ἀπογευματινές ὧρες στόν ἱερό ναό τοῦ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Λιβαδιοῦ. Ἔγινε καί ἐδῶ παράκληση καί τίς πρωινές ὧρες δυνές ὧρες ἡ λιτάνευση τῆς ἁγίας Εἰκόνας προχώρησε πρός τήν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ μας, ὅπου θά μείνει μέχρι τή Δευτέρα τοῦ Πάσχα.

Στήν εἴσοδο τῆς Χώρας, ὁ Μητροπολίτης σεβ. κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ καί ὁ Κλῆρος τῆς Χώρας, οἱ Ἀρχές καί πολύς κόσμος περίμεναν, προσκύνησαν τήν θαυματουργό Εἰκόνα καί μέ θρησκευτική εὐλάβεια τήν τοποθετήσανε στόν Μητροπολιτικό ναό τοῦ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ. Μέ κατάνυξη ἐψάλη ὁ καθιερωμένος Ἑσπερινός.

Τό θράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας δόθηκε μέ ἐπιτυχία χοροεσπερίδα στό γνωστό κέντρο τοῦ κ. Γιώργου Κασιμάτη «Σεμπρεβίβα».

ΝΕΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΔΕΙΠΝΟ

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΤΟΣΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΤΣΙΡΙΓΩΤΕΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΣΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΗ κ. ΓΕΩΡΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Τό θράδυ τῆς Παρασκευῆς (13.3.1977) στό εὐρύχωρο, ἄνετο καί ἀρχοντικό σπίτι τοῦ Ἐντεταλμένου Ὑφηγητῆ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Κασιμάτη, στόν Πειραιά, ὕστερα ἀπό τηλεφωνική πρόσκληση τῆς πολύ ἀγαπητῆς σ' ὁλόκληρη τήν Κυθηραϊκή παροικία τῆς Ἀθήνας καί τοῦ Πειραιά κυρίας Κούλας, δόθηκε, γιά μιά ἀκόμη φορά, ἐπίσημο δεῖπνο καί ἡ χαρά νά περάσωμε μιά πολύ ὄμορφη κι' ἀσυνήθιστη θραδυά σέ ἀτμόσφαιρα πατριωτική κοντά στήν εὐγενική οἰκογένεια τοῦ κ. καί τῆς κ. Γ. Κασιμάτη, ἀνάμεσα σέ πολλούς ἐκλεκτούς συμπολίτες μας, ἀνθρώπους τῶν Γραμμάτων καί τῶν Ἐπιστημῶν, νέους καί ἡλικιωμένους, ὄμορφες καί λαμπροφορεμένες κυρίες καί δεσποινίδες. Μιά θραδυά λουκούλειας πανδαισίας, τσιριγώτικης ζεστασιάς καί χαρᾶς.

Δώσανε καί πήρανε πάλι οἱ δικηγόροι καί οἱ γιατροί, δέν ὑστερήσανε καθόλου οἱ Γενικοί Διευθυντές Ὑπουργείων καί Γεν. ἐπιθ)τές, ἀνανεωθήκανε οἱ γνωριμίες νέων καί παλιῶν καί «δυό νέες σωφερίνες» ὅλο καί ἀνοιγοκλείνανε τίς πόρτες τῆς πανοραματικῆς θερέντας, ὄχι γιά νά θαυμάζουν τόν ἥσυχο καί φωταγωγημένο Σαρωνικό — ἀπό 20 φορτηγά ποντοπόρα πλοῖα πού περιμένανε 4 ἡμέρες νά λυθεῖ ἡ ἀπεργία τῶν λιμενεργατῶν τοῦ Πειραιά, γιά νά τά ξεφορτώσουν καί ἀπό ἄλλα πού ἔρχονταν ἢ ἔφευγαν — ἀλλά γιά νά ἰδοῦν, ἄν τά αὐτοκινητάκια τους ἦταν καλά παρκαρισμένα, μ' ὅλο πού δυό τροχονόμοι τά εἶχαν τακτοποιήσει μιά χαρά...

Ἡ κυρία Κούλα, αὐτή τή φορά κουράστηκε λιγώτερο νά περιποιηθεῖ τούς καλεσμένους της, γιατί εἶχε εἰδικά πρόσωπα, νά τήν βοηθήσουν.

Τό δεῖπνο τιμήσανε μέ τήν παρουσία τους ὁ Ἀκαδημαϊκός κ. Γρηγ. Κασιμάτης καί ἡ κυρία Ἔφη, ὁ δικηγόρος κ. Γιάννης Στάης, ὁ καθηγητής τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν καί Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν κ. καί κ. Στ. Βου-

(Συνέχεια στήν 3η σελίδα)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ

Ι. Ε. ΖΕΡΒΟΥ Καθηγητοῦ — Θεολόγου

Πολλοί, ὁπωσδήποτε καλοπροαίρετοι καί καλόπιστοι ἄνθρωποι, ἐνῶ παραδέχονται ἀδίστακτα τήν περί Θεοῦ διδασκαλία καί χωρίς δυσκολίες αἰσθάνονται πίστιν εἰς τόν Χριστόν, δυσκολεύονται πολύ ὅταν πρόκειται νά παραδεχτοῦν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι θεῖο καθίδρυμα. Ἡ δυσκολία αὐτή δέν ἐκπλήττει. Τήν ἐκκλησία ἀποτελοῦν χιλιάδες, ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, πού ἔζησαν εἴκοσι αἰῶνες τώρα καί ζοῦν σήμερα, καί ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι ἦσαν καί εἶναι... ἄνθρωποι. Ἀκόμη ἡ ζωή τῶν πιστῶν καί τῶν ἁγίων ἀκόμη, περιέχει τό ἀνθρώπινο καί ἀσθενές στοιχεῖον. Καί κάθε ἁπλός παρατηρητής διερωτᾶται, πῶς εἶναι δυνατόν νά πιστεύη εἰς ἐκκλησίαν πού ἀποτελεῖται ἀπό ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι βαρύνονται ὅλοι μέ ἀνθρώπινες ἀδυναμίες;

Ἐδῶ εἶναι ἀνάγκη νά παρατηρήσωμε τά ἑξῆς: Πρῶτον, ὅτι ὅταν λέμε «ἐκκλησία», ὁ νοῦς μας πηγαίνει εἰς τόν παπᾶ τῆς ἐνορίας, εἰς τό νεωκόρον ἢ τούς ἱεροψάλτες, διά τούς ὁποίους δέν ἔχουμε ἀκούσει ἴσως πολλά ὑποδειγματικά. Ἐπειδή λοιπόν ὅλους τούς προηγουμένους θεωροῦμε «ἐκκλησία», δέν ἐνθουσιαζόμαστε νά ἀνήκουμε εἰς αὐτήν. Ἡ σκέψη αὐτή θέθαια εἶναι λανθασμένη. Παραμένει ἀσυγχώρητη ἐπιπολαιότητα, διά σοθαρούς μάλιστα ἀνθρώπους, ὁ συσχετισμός τυχαίων γεγονότων, πού ἔγιναν μέ ἥρωα ἕνα ἐκ τῶν λειτουργῶν τῆς ἐκκλησίας μας, μέ τίς σχέσεις μας πρός τήν ἔννοια τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία, ὡς θεῖο καθίδρυμα μέ θεῖον ἵδρυτήν στέκεται ὑπεράνω ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν καί μικροτήτων.

Δευτέραν πλάνην ἀποτελεῖ ἡ μονομερής ἀντίληψη μιᾶς πραγματικότητος. Τό κακό, πού θορυθεῖ, μᾶς κάνει μεγαλύτερη ἐντύπωση, ἀπό τήν ἀρετή πού, ἐκ τῆς φύσεώς της, εἶναι ἀθόρυθη. Ἔτσι στρέφεται ἡ προσοχή μας εἰς τό κακό καί ἐπηρεασμένοι, σχηματίζουμε ἐντυπώσεις διά τό σύνολο. Τό ἴδιο συμθαίνει καί διά τήν ἐκκλησία. Σκάνδαλα, πολλά ἀπό τά ὁποῖα φτάνουν σέ μᾶς τραγικοποιημένα, ἐπισκιάζουν τό ἔργον πού συντελεῖται ἐπί αἰῶνες στήν ἐκκλησία καί τό ὁποῖο, ἀθόρυθο ὅπως εἶναι, παραμένει ἄγνωστο.

Ἡ τρίτη πλάνη εἶναι σχετική μέ τήν ἔννοια τῆς ἁγιότητος τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἐκκλησία παραμένει πάντοτε ἕνα ἐργαστήριον ἁγιασμοῦ. Διαθέτει τήν ἁγιαστική της δύναμη πρός ὅλους τούς ἀνθρώπους καί μέ τήν μυστηριακή της τελετουργία συντελεῖ στήν ἐπικοινωνία κάθε ἀνθρώπου μέ τήν πηγή τῆς δυνάμεως. Ἄν λοιπόν ὁ ἄνθρωπος θελήση νά μπῆ σ' αὐτό τό ἐργαστήριο, τόσο τό καλύτερο γι' αὐτόν· ἄν δέν θελήση καί μείνη μακριά ἢ ἄν προσέλθη ὑποκριτικά προσπαθώντας νά ἐμπαίξη τά θεῖα καί τά ἀνθρώπινα, τόσο τό χειρότερο. Ὅσοι προσέρχονται μέ ἀνυπόκριτη ὑποταγή στό ἐργαστήριο αὐτό τοῦ ἁγιασμοῦ, ἀντλοῦν ἁγιαστική δύναμη καί χωρίς θέθαια νά φθάσουν την τελειότητα πρός αὐτήν.

Ἡ ἐκκλησία εἶναι μιά κοινωνία ἀτόμων, ἔξω ἀπό τήν ὁποία δέν μπορεῖ νά νοηθεῖ πιστός. Ἐδῶ δέν ἔχει θέση ὁ ἀτομικισμός. Εἶναι ἀπαράδεκτο ν' ἀπομακρύνει κανεῖς τόν ἑαυτό του ἀπό τήν ἐκκλησία, ἐπειδή κάποτε ὡρισμένα μέλη της δέν ἔδειξαν τήν ἀπαραίτητη καθαρότητα. Τήν ἴδια στιγμή ὁ ἀπομακρυνόμενος ἐγωιστικά δίδει εἰς τόν ἑαυτόν του πιστοποιητικό ὑπερκαθαρότητος.

Ἡ ἐκκλησία εἶναι συγκροτημένος ὀργανισμός ἀπό ἀπόψεως ἱεραρχίας, δικαιοδοσίας, πειθαρχίας. Ὑπάρχουν ἁρμοδιότητες, κανόνες, παράδοση, τάξη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΣΤΟ ΜΠΡΙΣΜΠΑΝ

Ὁ Χρῖστος Κασιάνος καὶ ἡ ἐκλεκτὴ καὶ ὡραιοτάτη δεσπ. Γρηγορία Βρ. Λεονταράκη, ἔδωσαν ἀμοιβαία ὑπόσχεση γάμου.

Συγχαρητήρια. Γ.Β.Κ.

— Τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ τὸ Μπρίσμπαν, ὁ πατὴρ Εὐθύμιος εὐλόγησε τοὺς ἀρραβῶνες τοῦ ἐκλεκτοῦ νέου Γεωργίου Ἐμ. Καλλίγερου μετὰ τῆς ὡραιοτάτης δεσποινίδος Πολυξένης Χατζηνικήτα, στὸ σπίτι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Γεωργίου Καλλίνικου, ἐν μέσῳ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Ἐδόθη δεῖπνο καὶ ἡ διασκέδαση κράτησε μέχρι τῶν πρωινῶν ὡρῶν, μὲ πολὺ κέφι καὶ τὴν ἀπαραίτητη «κρασοκατάνυξη». Συγχαρητήρια.

Γ.Β.Κ.

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΣΥΔΝΕΥ, 14.2.1977 (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν Κυριακὴ 30.1.1977, στὸν ἱερὸ ναὸ τῆς ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ὁ πολὺ γνωστὸς αἰδεσ. Ἰωάννης Εὐαγγελινίδης, ποὺ ἔχει ἐπισκεφθεῖ καὶ γνωρίσει τὸ νησί μας, εὐλόγησε τοὺς γάμους τοῦ ἐκλεκτοῦ κ. Παναγιώτη Ἀντζουλάτου (ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία) καὶ τῆς χαριτωμένης Τσιριγωτοπούλας Ζωῆς, κόρης τοῦ κ. Ἀντ. Καλλίγερου, Καλαμίτη, μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Α.Σ.

Τὸ μυστήριο παρακολούθησαν πάνω ἀπὸ 250 προσκαλεσμένοι, ποὺ παρακάθησαν καὶ στὴ δεξίωση καὶ στὸ πλουσιώτατο γεῦμα στὸ κέντρο WINSOR GARDENS τοῦ GHATSWOOD. Ἀκολούθησε χορός, εὐθυμία, κέφι, χαρά. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Σύδνεϋ κ. Φατσέας διακρίθηκε καὶ μάλιστα ἐντυπωσίασε ὅλο τὸν κόσμο ἐκείνης τῆς βραδυᾶς χορεύοντας ΤΣΑΜΙΚΟ, μόνο ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ μάθει καὶ τὸ χορό τοῦ... ΗΣΑΪΑ...

Στὸ ζεύγος ἐκφράζομε θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τοῦ εὐχόμεθα κάθε χαρὰ καὶ εὐτυχία.

Μ.Γ.Κ.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Στὴν Καμπέρα — Αὐστραλίας ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ Βασ. Γεωρ. Κασιμάτη καὶ τῆς Κυπριωτοπούλας Εἰρήνης. Τὸ μυστήριο ἐτέλεσε ὁ ἡγούμενος τῆς Ἁγίας Μόνης καὶ τὸ παρακολούθησαν πολλοὶ συμπολῖτες μας ἀπὸ τὸ Σύδνεϋ ἀπὸ τὸ Μπρίσμπαν καὶ ἄλλες πόλεις τῆς Αὐστραλίας. Παρ' ὅλο ποὺ οὔτε προσκλητήριο ἐλάβαμε, οὔτε τίποτα σχετικὸ μᾶς ἔγραψε ὁ πατέρας τοῦ γαμπροῦ, στενὸς συγγενής μας Γιῶργος καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς «Παγκυθηραϊκῆς στὸ Μπρίσμπαν, αὔτε φωτογραφία μᾶς ἔστειλε, ἐμεῖς τὸ ἀναγγέλλουμε μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστηση καὶ μὲ τὴν εὐχή μας, νὰ ζήσει εὐτυχισμένα τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι καὶ οἱ γονεῖς τους νὰ ζήσουν, νὰ τὸ καμαρώνουν.

Μποτῆς

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Δ. Καλλίγερου ἀπέκτησαν στὶς 21.3.77 ἕνα κοριτσάκι. Συγχαρητήρια.

Ν.Γ.Κ.

Ἡ κ. Βασούλα Γεωργ. Κασιμάτη (Διευθυντοῦ Ταχυδρομείου Κυθήρων) ἐγέννησε στὴν Ἀθήνα τὸ πρῶτο ἀγοράκι της. Συγχαρητήρια.

Μποτῆς καὶ Πανς

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἡ δεσποινίδα Εἰρήνη Ἐμμ. Κομηνοῦ ἐβάπτισε στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Σωτῆρος, στὸν Πειραιὰ τὸ ἀγοράκι τοῦ Γιάννη Ν. Στάθη καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Δημήτρης.

Μποτῆς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ὁ μικρὸς Ἰωάννης Καλλίνικος, ἀπὸ τὴν Αὐστραλία θέλει νὰ εὐχαριστήσει διὰ μέσου τῆς «Παγκυθηραϊκῆς» τὸν παπποῦ του Ἐμμανουὴλ Μπρατσάλη, τὴν γιαγιά του, τὶς θεῖες καὶ τοὺς θείους του, καὶ τὰ ἐξαδέλφια του, ποὺ μὲ τὴν φιλοξενία τους καὶ τὴν ἀγάπη τους ἔκαμαν τὸ ταξίδι του στὴν Ἑλλάδα ἀξέχαστο. Χίλια εὐχαριστῶ.

Ἐπίσης, εὐχαριστοῦν ὅλα τὰ Τσιριγωτάκια τὸν Κυθηραϊκὸ Σύνδεσμο Ἀθηνῶν, γιὰ τὴν ὡραία Πρωτοχρονιὰ καὶ τὴν θερμὴ ὑποδοχή τους.

ΙΩΑΝ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Ἐμμ. Βενάρδος, ἀφοῦ τελείωσε τὴν ἔπαυλή του στὴν Ἁγία Πελαγία, ἀναχώρησε ἀεροπορικῶς στὶς 22.3.1977 γιὰ τὸ Μπρίσμπαν Αὐστραλίας Ἰκανοποιημένος. Εὐχή μας, τὸ παράδειγμά του νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι συμπολῖτες μας.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Γύρισε ἀπὸ τὸ Σύδνεϋ γιὰ μόνιμη διαμονὴ στὴν πατρίδα ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀγαπητοῦ μας συγχωριανοῦ κ. Δημ. Ἰ. Καλλίγερου.

Ἀκόμη μᾶς ἦρθαν ἀπὸ τὸ Σύδνεϋ ὁ κ. Δημ. Ἰ. Καλλίγερος μὲ τὴ σύζυγό του Ἑλένη καὶ τὸν γυιό του Γιάννη καὶ ἀναχωρήσανε γιὰ τὰ Πιτσινιάνικα νὰ κάμουν Πάσχα μὲ τοὺς δικαύς τους καὶ ὁ γυιὸς τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Μυρτιδίων Θόδωρος Ἰ. Κασιμάτης (ἢ Λουτζῆς) μὲ τὴν οἰκογένειά του. Καλὴ διαμονή.

ΔΩΡΕΕΣ

Πρὸς τὸ Γηροκομεῖο ἀπεστάλησαν οἱ κάτωθι δωρεές:

Ὁ κ. Παναγιώτης Δ. Στάθης, καθ. Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, εἰς μνήμην τῶν γονέων του Δημητρίου — Σταματίας, δρχ. 1.000. Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημ. Πατρίκιου, εἰς μνήμην Παναγ. Γαβρίλη δρχ. 1.000. Φιλιὼ Κ. Ράϊκου εἰς μνήμην Εὐφροσύνης Ἰ. Στρατηγοῦ δρχ. 5.000. Εὐαγγ. καὶ Παναγιώτης Ζ. Κουκούλης καὶ Ὄλγα Μαμαλούκα εἰς μνήμην τῆς μητρός τους Ἀλεξάνδρας δρχ. 1.500. Μαρία Ζαραντονέλλου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 10ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς μητρός της Ἑλένης δρχ. 1.000.

Δύο καινούργια Τσιριγώτικα βιβλία

Τὰ παρουσιάζει ὁ ΠΑΝΟΣ ΦΥΛΛΗΣ

(4η συνέχεια καὶ τέλος)

Στὸ προηγούμενο, στὸ 3ο σημειωμά μας, εἴδαμε τὴν περικοπὴ ἀπὸ τὸ βιβλίο – διάλεξη τοῦ Μανώλη Βικέτου, ποὺ ἀφορᾶ τὴν Ἠλέκτρα τοῦ Σοφοκλῆ, ποὺ κι' αὐτή, ὅπως τὸν Ἄμλετ τοῦ Σαίξπηρ δίνει τὴ μάχη της ἐνάντια στὸ κακὸ ποὺ τὴν κυκλώνει καὶ ποὺ στὸ τέλος νικάει.

Τώρα δίνουμε τὸ τελευταῖο κομμάτι τῆς ὡραίας σύνθεσης Βικέτου, ποὺ ἀφορᾶ τὸ «Ἄγραφον» τοῦ Σικελιανοῦ, ὅπως ὑποσχεθήκαμε σὲ προηγούμενο σημείωμά μας. Στὸ τέλος, ὅταν θὰ κλείσει ὁ κύκλος «σύνθεσης» Βικέτου, τότε θὰ συνοψίσουμε τὰ συμπεράσματά μας ἀπὸ τὶς δυὸ «ταυτόσημες» προσφορές: Παναρέτου — Βικέτου. Νὰ πῶς τελειώνει ὁ Μ. Β.:

Καὶ στὸ ποίημα «ἄγραφον» τοῦ Σικελιανοῦ βλέπομε νὰ στήνεται ὁλόγυρα τὸ σκηνικὸ τοῦ κακοῦ καὶ τῆς σήψης. Κι ἐδῶ ἡ καθάρια συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀθλια ἀτμόσφαιρα πάσχει, σπαράσσει· καὶ μέσα ἀπ' τὴν ἄδυσσο τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου βρίσκει τὴ δύναμη νὰ ὑψώσει κραυγὴ θάρρους καὶ ἐλπίδας καὶ νὰ προσφέρει ἕνα μήνυμα ἰδιαίτερα πολύτιμο γιὰ τοὺς νέους κάθε ἐποχῆς, ποὺ ἔχουν πιότερη εὐαισθησία στὴν παρουσία τοῦ κακοῦ, τὸ μήνυμα ὅτι ὅσο μεγάλο κι ἂν εἶναι τὸ κακὸ ποὺ μᾶς ζώνει, ὅσο βαθιὰ κι ἂν εἶναι ἡ σήψη τοῦ κόσμου γύρω μας, μποροῦμε κάπου νὰ στηριχτοῦμε, ὑπάρχει κάπου ἐλπίδα. Καὶ δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι τὸ ποίημα αὐτὸ γράφτηκε στὰ φοβερὰ χρόνια τῆς κατοχῆς, τότε ποὺ εἶχε πληθύνει ὁλόγυρα τὸ κακὸ καὶ ποὺ τόσος σπαραγμὸς καὶ ἀπελπισία βάραινε τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπροχωροῦσαν ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη
τῆς Σιὼν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθητές του,
σὰν, λίγο ἀκόμα πρὶν νὰ γείρει ὁ ἥλιος,
ζυγώσανε ἀναπάντεχα στὸν τόπο
ποὺ ἡ πόλη ἔρριχνε χρόνια τὰ σκουπίδια,
καμένα ἀρρώστων στρώματα, ἀποφόρια,
σπασμένα ἀγγειά, ἀπορρίμματα, ξεσκλίδια...
Κ' ἐκεῖ, στὸν πιὸ ψηλὸ σωρὸν ἀπάνω,
πρησμένο, μὲ τὰ σκέλια γυρισμένα
στὸν οὐρανό, ἑνὸς σκύλου τὸ ψοφίμι,
ποὺ, ὡς ξαφνικὰ ἀκούοντας τὰ κοράκια
ποὺ τὸ σκεπάζαν πάτημα τὸ ἀφῆκαν,
μιὰ τέτοια ὀσμὴν ἀπάδωκεν ὁποὺ ὅλοι
σὰ μ' ἕνα βῆμα οἱ μαθητές, κρατώντας
στὴ φούχτα τους τὴν πνοή, πισωδρομῆσαν...

Μὰ ὁ Ἰησοῦς, μονάχος προχωρώντας
πρὸς τὸ σωρὸ γαλήνια, κοντοστάθη
καὶ τὸ ψοφίμι ἐκοίταζε· ἔτσι πόνας
δὲν ἐκρατήθη μαθητὴς καὶ τοῦ 'πεν
ἀπὸ μακρά: «Ραββί, δὲ νιώθεις τάχα
τὴν φοβερὴν ὀσμὴ καὶ στέκεσ' ἔτσι;»

Κι αὐτός, χωρὶς νὰ στρέψει τὸ κεφάλι
ἀπ' τὸ σημεῖο ποὺ κοίταζε, ἀποκρίθη:
«Τὴ φοβερὴν ὀσμὴν ἐκεῖνος πᾶχει
καθάρια ἀνάσα καὶ στὴ χώρα μέσα
τὴν ἀνασαίνει, ὅθ' ἤρθαμε... Μὰ τώρα
αὐτὸ ποὺ βγαίνει ἀπ' τὴ φτορὰ θαμάζω
μὲ τὴν ψυχὴ ὁλάκερη... Κοιτάχτε
πῶς λάμπουνε τὰ δόντια αὐτοῦ τοῦ σκύλου
στὸν ἥλιο· ὡς τὸ χαλάζι, ὡσὰν τὸ κρίνο,
πέρα ἀπ' τὴ σάψη, ὑπόσκεση μεγάλη,
ἀντιφεγγιὰ τοῦ αἰώνιου, μὰ κι ἀκόμα
σκληρὴ τοῦ Δίκαιου ἀστραπὴ κ' ἐλπίδαΐ»
Ἔτσ' εἶπ' Ἐκεῖνος· κ' εἴτε νιῶσαν ἢ ὄχι
τὰ λόγια τοῦτα οἱ μαθητές, ἀντάμα,
σὰν ἐκινήθη, ἀκολούθησαν καὶ πάλι
τὸ σιωπηλό του δρόμο...

Καὶ νὰ τώρα,
βέβαια στερνός, τὸ νοῦ μου πῶς σ' ἐκεῖνα,
Κύριε, τὰ λόγια Σου γυρίζω, κι ὅλος
μιὰ σκέψη στέκομαι μπροστά Σου: Ἀ!... δῶσε,
δὸς καὶ σ' ἐμένα, Κύριε, ἐνῶ βαδίζω
ὁλοένα ὡς ἔξω ἀπ' τῆς Σιὼν τὴν πόλη,
κι ἀπὸ τὴ μιὰ τῆς γῆς στὴν ἄλλη ἄκρη
ὅλα εἶναι ρεῖπια, κι ὅλα εἶναι σκουπίδια,
κι ὅλα εἶναι πτώματα ἄθαφτα ποὺ πνίγουν
τὴ θεία πηγὴ τ' ἀνασασμοῦ, στὴ χώρα
εἶτ' ἔξω ἀπὸ τὴ χώρα· Κύριε, δὸς μου,
μὲς στὴ φριχτὴν ὀσμὴν ὁποὺ διαβαίνω,
γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν ἄγια Σου γαλήνη,
νὰ σταματήσω ἀτάριχος στὴ μέση
ἀπ' τὰ ψοφίμια καὶ 'γ' ἀδράξω κάπου
καὶ στὴ δική μου τ' ματιὰν ἔν' ἄσπρο
σημάδι ὡς τὸ χαλάζι, ὡσὰν τὸ κρίνο,
κάτι νὰ λάμψει ξάφνου καὶ βαθιὰ μου
ἔξω ἀπ' τὴ σάψη, πέρα ἀπὸ τὴ σάψη
τοῦ κόσμου, ὡσὰν τα δόντια αὐτοῦ τοῦ σκύλου
πού, ὦ Κύριε, βλέποντάς τα ἐκεῖ τὸ δεῖλι,
τά 'χες θαμάσει, ὑπόσκεση μεγάλη,
ἀντιφεγγιὰ τοῦ Αἰώνιου, μὰ κι ἀντάμα
σκληρὴ τοῦ Δίκαιου ἀστραπὴ κ' ἐλπίδα!...

Προχωρῶ σὲ μιὰ σύνοψη· τὸ κοινὸ θέμα: ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν καθάρια ψυχὴ καὶ ἀνάσα, ἡ προβληματικότητα καὶ τὸ δράμα του μέσα σ' ἕνα κόσμο ποὺ κυριαρχεῖ τὸ κακὸ καὶ ἡ σήψη. Καὶ στοὺς τρεῖς ποιητὲς ἕνα κοινὸ σημεῖο: ὁ πόνος, ὁ σπαραγμὸς τῆς καθάριας ψυχῆς ποὺ ζεῖ κι ἀναπνέει μέσα σ' ἕναν τέτοιο κόσμο. Ὁ Σαίξπηρ μάλιστα ἰδιαίτερα ἐπιμένει ν' ἀπεικονίσει τὸν σπαραγμό, τὸ δράμα, τὴν ἀγωνία τοῦ Ἄμλετ. Ὀλοζώντανος μέσα ἀπ' τὸ ἔργο προβάλλει ἡ αἱμάσσουσα ψυχή του.

Ἔτσι ὁ χαρακτήρας τοῦ Ἄμλετ παίρνει καθολικότερες διαστάσεις, γίνεται σύμβολο. Καὶ οἱ νέοι κάθε ἐποχῆς μὲ τὴν ξέχωρη εὐαισθησία στὴν παρουσία τοῦ κακοῦ, θὰ διακρίνουν στὸ πρόσωπο τοῦ Ἄμλετ ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό τους, ἀπ' τὴν αἱμάσσουσα ψυχή τους, βαθιὰ ἀληθινὸ καὶ ἀνθρώπινο.

Μποροῦμε ἀκόμα νὰ διακρίνουμε στὶς τρεῖς δημιουργίες καὶ μερικὰ ἄλλα κοινὰ σημεῖα, ποὺ ἀναφέρονται στὸ κοινὸ θέμα καὶ τονίζονται ἄμεσα ἢ ἔμμεσα σὲ μικρότερο ἢ μεγαλύτερο βαθμὸ ἀπὸ τὸν κάθε ποιητή. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν καθάρια συνείδηση δὲν ἀνέχεται νὰ κάνει κανένα συμβιβασμὸ μὲ τὸ κακό. Ἔπειτα ἡ ζωὴ καὶ ἡ παρουσία του εἶναι πολὺ προβληματικὴ καὶ δύσκολη μέσα σ' ἕνα κόσμο ποὺ κυριαρχεῖ τὸ κακὸ καὶ ἡ σήψη. Ἐπίσης μεγάλη εἶναι ἡ μοναξιά του καὶ ἡ ἀπομόνωση μέσα στὸν κόσμο ποὺ τὸν περιβάλλει. Κι αὐτὴ ἡ μοναξιὰ καὶ ἡ ἀπομόνωση τοῦ ἥρωα προβάλλεται ἔντονα καὶ ἀπὸ τὸν Σαίξπηρ καὶ ἀπὸ τὸν Σοφοκλῆ. Μὰ καὶ στὸ «ἄγραφον» ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν καθάρια ἀνάσα παρουσιάζεται νὰ βαδίζει μονάχος μέσα στὰ ἐρείπια, τὰ σκουπίδια καὶ τ' ἄθαφτα πτώματα ποὺ προβάλλουν καὶ τονίζουν τὴ μοναξιά του.

Ἐπίσης ἡ παρουσία τοῦ κακοῦ καὶ τῆς σήψης τοῦ δημιουργεῖ τὴν αἴσθηση ὅτι χάνει τὴν ἐλευθερία του. Τοῦτο ἄμεσα δηλώνεται στὴν Ἠλέκτρα. Μὰ καὶ ὁ Ἄμλετ λέγει χαρακτηριστικὰ πὼς ἡ Δανία κι ὁ κόσμος εἶναι γι' αὐτὸν μιὰ φυλακή, πού 'χει πολλὰ κελλιὰ καὶ σκοτεινὰ μπουντρούμια. Τὸ ἴδιο ὑποδηλώνει καὶ ὁ Σικελιανὸς ὅταν λέγει:

ὅλα εἶναι ρεῖπια κι ὅλα εἶναι σκουπίδια κι ὅλα εἶναι
πτώματα ἄθαφτα ποὺ πνίγουν τὴ θεία πηγὴ τ' ἀνασασμοῦ.

Τέλος, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν καθάρια συνείδηση ποθεῖ βαθιὰ νὰ λάμψει ἡ δικαιοσύνη, ἡ σκληρὴ τοῦ Δίκαιου ἀστραπή, ὅπως λέγει χαρακτηριστικὰ ὁ Σικελιανός. Αὐτὸ τὸν πόθο ἔχει καὶ ὁ Ἄμλετ. Ὅταν τὸ φάντασμα τοῦ φανέρωσε τὸ ἀνοσιούργημα τοῦ θείου του, τοῦ βασιλιᾶ, ὁ Ἄμλετ λέγει:

χαλάσαν οἱ καιροί. Ἦταν γραφτὸ
νὰ γεννηθῶ γιὰ νὰ τοὺς φτιάξω.

Καὶ ὁ πόθος αὐτὸς τοῦ Ἄμλετ, παρ' ὅλο ποὺ ὁ βαθὺς σπαραγμὸς τοῦ ἔχει κάνει συντρίμμια τὴν εὐαίσθητη ψυχή του, ἀρκετὲς φορὲς ξεπηδᾶ ἀπὸ μέσα του σὲ στιγμὲς ποὺ ἡ συνείδησή του κεντρίζεται ἀπὸ ἔντονα ἐξωτερικὰ ἐρεθίσματα. Στὸ τέλος πέφτει στὰ βρόχια τοῦ κακοῦ καὶ πεθαίνει· μά, ἔστω καὶ τὴν ὕστατη ὥρα, συντρίβει τὴ δύναμη τοῦ κακοῦ, κάνει νὰ λάμψει ἡ σκληρὴ ἀστραπὴ τῆς δικαιοσύνης. Τὸ τραγικὸ ὅμως γιὰ τὸν Ἄμλετ εἶναι ὅτι δὲν κατορθώνει νὰ ζήσει, γιὰ νὰ χαρεῖ τὴ συντριβὴ τοῦ κακοῦ. Ἔτσι, ἐδῶ ὁ Σαίξπηρ ἐπισημαίνει τὴν τραγικότητα τοῦ δρῶντος προσώπου, ποὺ πολλὲς φορὲς ἔχει τὴ σκληρὴ μοῖρα νὰ μὴ γευτεῖ τοὺς καρποὺς τῶν ἀγώνων του. Ἀλλὰ καὶ πάλι ὁ ἀγώνας ἔχει τὸ ἴδιο βαθὺ καὶ μεγάλο νόημα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Σαίξπηρ μᾶς παρουσιάζει τὸν Ἄμλετ στὶς ὕστατες στιγμές του νὰ ἐμποδίζει τὸ φίλο του Ὀράτιο νὰ αὐτοκτονήσει καὶ νὰ τοῦ λέγει:

Πόσο σακατεμένη ἡ φήμη μου, καλέ μου Ὀράτιε,
θὰ ζήσει πίσω μου, σὰν ἄγνωστα θὰ μείνουν ἔτσι
τὰ πράγματα! Ἂν μ' εἶχες φίλο ἀγαπημένο
κάποια φορά, τὸν πηγαιμό σου λίγο νὰ βραδύνεις
γιὰ τὴν οὐράνια εὐδαιμονία
καὶ σύρε ἐδῶ, σ' αὐτὸ τὸν κόσμο τὸ σκληρό,
μὲ πόνο τὴν ἀνάσα σου,
γιὰ νὰ ἱστορήσεις τὴ ζωή μου.

Πόθος γιὰ δικαιοσύνη καίει κατάβαθα καὶ τὴν Ἠλέκτρα καὶ μένει ἄσβηστος μέχρι τὴν ἐκπλήρωσή του. Στὸ ποίημα «ἄγραφον» πάλι ὁ ποιητὴς μέσα ἀπ' τὰ τρίσβαθα τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου ὑψώνει κραυγὴ θάρρους κι ἐλπίδας ὅτι θὰ λάμψει σκληρὴ τοῦ Δίκαιου ἀστραπή. Καὶ στὴν ἔκφραση τῆς ἴδιας ἰδέας συγκλίνουν καὶ τὰ πολὺ ἐπιτυχῆ σύμβολα ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ Σικελιανός: τὰ δόντια μὲ τὴ λευκότητά τους, τὴν ἀστραφτερὴ κοφτεράδα τους, τὴν ἀνθεκτικότητα στὴ σήψη καὶ τὴ σκληράδα τους. Ἐπίσης τὸ χαλάζι μὲ τὴ λευκότητά του, τὴ σκληρὴ δομή του καὶ τὴν καταστροφική του δύναμη. Καὶ τοῦτα μάλιστα τὰ σύμβολα, καθὼς παρουσιάζονται νὰ λέγονται καὶ νὰ προβάλλονται ἀπ' τὸν Ἰησοῦ, παίρνουν ἰδιαίτερο βάθος καὶ ξεχωριστὴ ἐκφραστικὴ δύναμη.

Τελειώνω μὲ μιὰ πολὺ σύντομη ἀναδρομὴ καὶ σύνοψη: τὸ κοινὸ θέμα στοὺς τρεῖς ποιητές: ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν καθάρια ψυχὴ καὶ ἀνάσα, ἡ προβληματικότητα καὶ τὸ δράμα του μέσα σ' ἕναν κόσμο ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ κακὸ καὶ ἡ σήψη. Τὸ θέμα τοῦτο μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ συναντήσει καὶ σὲ ἄλλα ἔργα, ἐπέλεξα ὅμως τὰ τρία αὐτά, γιατὶ ἀνήκουν σὲ τόσο διάφορες ἐποχές, κατατάσσονται ἀνάμεσα στὶς πιὸ μεγαλόπνοες δημιουργίες καὶ προβάλλουν ὁλοζώντανα αὐτὸ τὸ τόσο ἀνθρώπινο καὶ αἰώνιο θέμα.

Ἀφοῦ ἀναπτύξαμε, στὸ πρῶτο σημείωμά μας τὴν προσφορὰ τῆς Ἀννίτας Παναρέτου καὶ ἐπισημάναμε τὴν «παράλληλη» πορεία τῶν νέων μας μὲ τοὺς ὥριμους, πρὶν δώσουμε τὰ ὁριστικὰ συμπεράσματά μας — τῆς σύγκρισης ὥριμων νέων, ἂς ἐπεξηγήσουμε τὴν προσφορὰ Βικέτου, καθὼς ἔχουμε χρέος.

Μὲ τὴν ἐμφάνιση τῆς Χούντας τὸ 1967, ὁ Μ. Βικέτος, ὅπως εἶναι γνωστό, ἀδικεῖται κατάφωρα ὑπηρεσιακὰ καὶ σὰν ἐλεύθερος ἄνθρωπος παραιτεῖται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία του.

Τὸ Γενάρη τοῦ 1974, πολὺ πρὶν καταρρέψει ἡ Χούντα, δίνει σὲ δημόσιο χῶρα αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ διάλεξη – βιβλίο, ποὺ ὁλόκληρη σκόπιμα ἐδημοσιεύσαμε σὲ συνέχειες ἐδῶ, ἀφοῦ, πέρα ἀπὸ τὶς ἄλλες σκοπιμότητες, δὲν θὰ ἦταν βολετὸ νὰ γίνει κτῆμα στὸ εὐρὺ κοινό, μιὰ καὶ δὲν διατίθενται ἀντίτυπα στὸ ἐμπόριο γενικά.

Ἡ διάλεξη ἐκείνη, εἶναι πολὺ καλὰ προσεγμένη, ἰδιαίτερα ὅμως πάρα πολὺ καλὰ ἐπιλεγμένη ἀπὸ κείμενα «παράλληλα» τῶν τριῶν κορυφαίων ποιητῶν: Σοφοκλῆ — Σαίξπηρ — Σικελιανοῦ, κείμενα ποὺ κραυγάζουν κραυγὴ στεντόρια, τὸ Χρέος πάλης τοῦ Καλοῦ ἐνάντια στὸ Κακό.

Ἡ ἐπιλογὴ αὐτὴ τῶν «κοινῶν» σημείων εἶναι τόσο ἐπιτυχημένη καὶ τόσο τέλεια δοσμένη, ποὺ θαρρεῖς καὶ εἶναι προσωπική, τοῦ Βικέτου δημιουργία... Κι αὐτὸ εἶναι δύναμη δοκιμασμένου καὶ φτασμένου λογοτέχνη ὅπως ὁ Β. Χρειάζονταν ὅμως καὶ πρόσθετα: τόλμη καὶ θάρρος γιὰ νὰ παρουσιάσει τὸ Χρέος ἐνάντια στὸ Κακὸ καὶ στὴ σήψη τότε ἀκριβῶς ποὺ χρειάζονταν, τότε ἀκριβῶς ποὺ κυριαρχοῦσε κι' ἐξουσίαζε ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς αὐτὸ τοῦτο τὸ Κακὸ καὶ ἡ σήψη. Κι αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν ἔλλειψε στὴν ὥρα ποὺ ἔπρεπε ἀπὸ τὸν Μ. Β.

Μὲ τρομερὰ βέλη: Σοφόκλεια, Σαίξπήρεια καὶ Σικελιανά, καὶ μὲ προσωπικὴ πνευματικότητα, τόλμη καὶ θάρρος, ὁ Β. μπαίνει στὴν πρώτη τῆς μάχης γραμμή, τότε ἀκριβῶς ποὺ χρειαζόταν... Κι' ἔτσι δικαιωματικὰ κατατάσσεται στοὺς πρώτης γραμμῆς ἀντιστασιακούς — τοὺς Τσιριγώτες καὶ γενικότερα τοὺς πανέλληνες ἀντιστασιακοὺς τῆς περιόδου 1967—1974.

Σεμνά, ἀθόρυβα, δυνατά, ὅπως ἀκριβῶς ἁρμόζει στοὺς Δυνατούς, τιμᾶ τὰ Κύθηρα καὶ τὸν Ἄνθρωπο ὁ Μ. Β. Πῶς νὰ μὴν ὑποδεχτεῖς λοιπὸν τὶς τέτοιες προσφορὲς τοῦ Β. μὲ θαυμασμὸ καὶ περηφάνεια;

Ἀπ' τὴ μιά, λοιπόν, ἡ ὥριμη γενιὰ — ὁ Μ. Βικέτος, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ δεκαεννιάχρονη Ἀννίτα Παναρέτου μὲ τὰ ποιήματά της: Βιετνάμ, Παρίσι, Σκέψεις, Ἐμψύχωση, Πολυτεχνεῖο καὶ Ἀναζήτηση, σίγουρα συνθέτουν μιὰ πολὺ παρήγορη διαπίστωση: Τὴ διαπίστωση ὅτι οἱ νέοι μας, δὲν πορεύονται ἁπλῶς παράλληλα μὲ τοὺς ὥριμους ἄξιους ἀγωνιστές, ἀλλὰ ἡ πορεία τους αὐτὴ ταυτίζεται ἀκριβῶς μὲ τὴ δική τους... Ἔτσι, πῶς νὰ μὴν εἶναι κανεὶς αἰσιόδοξος γιὰ τὴν πορεία τῶν ὑπεράξιων νέων μας, πῶς νὰ ἀρνεῖται κανεὶς τὸ δικαίωμά τους στὴ θεμελίωση τῆς νέας ζωῆς, στὴ συγκρότηση μιᾶς νέας Ἠθικῆς τους πολὺ πιὸ δίκαιης καὶ ἀνθρώπινης ἀπὸ τὴν παραγεραμένη δική μας;

Δὲν θάθελα νὰ τελειώσω πρὶν μνημονεύσω ἐδῶ καὶ μιὰν ἄλλη Τσιριγώτικη παρουσία στὰ Κυθηραϊκὰ Γράμματα, τὴν παρουσία τῆς δεκαοχτάχρονης Λίνας Στάθη — Αὐγερινοῦ μὲ τὰ Αὐγερινά της, ποὺ εὐθυγραμμίζονται ἰσάξια μὲ τὴν προσφορὰ τῆς Ἀννίτας. Γι' αὐτήν, ὅμως, μιὰν ἄλλη φορά.

ΠΑΝ. ΦΥΛΛΗΣ

ΝΕΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ

Ἡ «Παγκυθηραϊκὴ» βρίσκεται στὴν εὐχάριστη θέση νὰ γνωρίσει στοὺς συνδρομητὲς - ἀναγνώστες της, ὅτι ἀπὸ τὸ σημερινὸ φύλλο της θὰ δημοσιεύει συνεργασία τοῦ παλαιοῦ συμμαθητῆ καὶ φίλου τοῦ συντάκτη της, τ. Γυμνασιάρχη, ποιητὴ καὶ λογοτέχνη, γνωστοῦ στὴν Κυθηραϊκὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ κοινωνία κ. ΒΡΕΤΤΟΥ ΤΡΙΑΡΧΗ.

Σήμερα δημοσιεύουμε ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ γλαφυρὰ ποιήματά του, ποὺ εἶχε τὴν εὐγενικὴ καλωσύνη νὰ μᾶς στείλει. Εἶναι τὸ «ΟΝΕΙΡΟ» μὲ τὴν προτροπὴ «δίχως ὄνειρα μὴ ζῆτε», γραμμένο στὶς 10.1.1977.

«ΟΝΕΙΡΟ»
(δίχως ὄνειρα μὴ ζῆτε)

Ὄνειρο ὀνειρεύθηκα
πρόβατα ἐφύλαγα
γίνηκα μικρὸ παιδί.

Προβατίνες εἴχαμε
κάτσπρα ἀρνιὰ
κι' ἕνα σκύλο στὸ μαντρί.

Δέκα ἀρνιὰ μᾶς γέννησαν
πέντε προβατίνες,
δίδυμη γενιά.

Κι' ἀπὸ ἕνα ἄλλες δέκα
παχουλὸ κι' ἀρσενικὸ
κι' ἦταν ὅλα μιὰ χαρά.

Κάθε βράδυ, κάθε νύχτα
γεννητούρια εἴχαμε
καὶ φανάρια στὸ μαντρί.

Καὶ τὰ βλέπει σὰν φαντάσματα
τοῦ παπᾶ ἡ παπαδιὰ
τὰ φανάρια, τὰ βελάσματα.

Κι' ὁ παπᾶς σταυροκοπιέται
λιβανίζει καὶ ξορκίζει
τοῦ κακοῦ τὰ πράματα.

Δέκα τοῦ Γενάρη παγωνιὰ
τὰ φανάρια πάλι στὸ μαντρὶ
τὰ μεσάνυχτα ἡ γίδα μας γεννᾶ.

Καὶ γαυγίζει ὁ σκύλος τώρα
μὲ τῆς γίδας τὰ βελάσματα
καὶ τρέχει στὰ χαλάσματα.

Κι' ἔδιωξε τὸν κλέφτη
— ἦταν μιὰ σβουρί

«ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ»

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἐκδότης — Διευθυντής: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ, Δελβίνου 39, Νέα Κυψέλη Ἀθηνῶν, — Τηλέφ. 8214452.—

Δ)ντής Τυπογραφείου: ΠΑΝ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μουσῶν 42, Περιστέρι — Τηλέφ. 3465.347.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

α) Ἐσωτερικοῦ δρχ. 200 (ἑξάμηνη 150)

β) Ἐξωτερικοῦ δολλάρια 15 (ἀποστολὴ ἀεροπορική)

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

Ἀγγελίες, διαφημίσεις κλπ. προπληρώνονται.

Ἡ ἀλληλογραφία νὰ ἀπευθύνεται: Ἐρασμία Π. Κασιμάτη, Κ. Ἰφιγενείας 59, Καλλιθέα — ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 9566.478

ΣΧΟΛΙΑ

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΕΙ ΜΙΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ

Ἡ ἀδικαιολόγητη ταλαιπωρία τῶν νεαρῶν συμπολιτῶν, ποὺ ὑποχρεωθήκανε κι' ἐφέτος νὰ παρουσιασθοῦν στὸ κλιμάκιο στρατολογίας στὴ Νεάπολη, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπαναληφθεί. Ἡ διαμαρτυρία τῶν γονέων των, ποὺ δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη τῆς ἐφημερίδας μας πρέπει νὰ συγκινήσει τὴν κεντρικὴ Διεύθυνση Στρατολογίας τοῦ «Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης», νὰ ἐνεργήσει σχετικὸ ἔλεγχο, νὰ ἐπιβάλει κυρώσεις στὸν ὑπεύθυνο τῆς ἀνωμαλίας ἀξιωματικὸ καὶ νὰ διατάξει τὸ ἀρμόδιο στρατιωτικὸ κλιμάκιο νὰ πηγαίνει στὴν πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων, νὰ ἐνεργεῖ τὴν ἐπιλογή, ὅπως γινόταν παλαιότερα.

ΕΙΝΑΙ ΛΟΙΠΟΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἀπὸ πληροφορίες ἀλλὰ καὶ γράμματα ποὺ λάβαμε τὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Μαρτίου ἀπὸ ἀναγνώστες τῆς «Παγκυθηραϊκῆς», φαίνεται νὰ καταβάλλονται προσπάθειες ἀλλαγῆς στὸν τρόπο διοικήσεως τῆς ἐγχώριας περιουσίας τοῦ νησιοῦ. «Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπικοινωνίας μας, γράφουν, σᾶς ἐνημερώνουμε ὅτι τώρα τελευταία ἡ ἐγχώρια περιουσία «Μυρτιδίων» διατρέχει ἄμεσο κίνδυνο διαβρώσεως δι' ὑπογείων ἐνεργειῶν ἀντιθέτων τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων, τοῦ ἰσχύοντος νομικοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν ὑποσχέσεων, ποὺ σεῖς ὅλοι, αὐτοῦ πάνω παίρνετε, πείθεσθε καὶ ἐφησυχάζετε. Δὲν ἐλάβατε λοιπὸν γνώση τοῦ συναγερμοῦ ποὺ γίνε κάπως περιωρισμένα ἴσως ἐδῶ; Συνιστοῦμε μιὰ τελεσιγραφικὴ προειδοποίησή σας, ποὺ θὰ ἔχει — πιστεύομε — ἕνα ἀποτέλεσμα, γιὰ ν' ἀποφευχθοῦν λεπτομερειακὰ τραύματα καὶ σίγουροι δικαστικοὶ ἀγῶνες. Ἐμεῖς κρούομε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου»!

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἐνέργειες ποὺ θὰ γίνουν ἀπὸ τὰ Ἐυθηραϊκὰ Σωματεῖα καὶ τὴν ἐφημερίδα μας, ἀναμένομε μιὰ σχετικὴ ἀπάντηση ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς, ἂν εἶναι ἀλήθεια ὅτι σχεδιάζεται ἀλλαγὴ στὸ ὑφιστάμενο «καθεστὼς» ἀπὸ τὸν ΟΔΕΠ ἢ ἄλλη ἀρχὴ καὶ μάλιστα κρυφὰ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἐυθηραϊκοῦ λαοῦ.

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

Σὲ ἄλλη στήλη μας δημοσιεύομε διάφορες δωρεὲς συμπολιτῶν μας γιὰ τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τοῦ νησιοῦ μας, Γηροκομεῖο, Νοσοκομεῖο, γιὰ Μοναστήρια, Ἐκκλησίες κλπ. Ἐκφράζομε μὲ ἰδιαίτερη ἱκανοποίηση σήμερα τὴ δωρεὰ τριάντα τεσσάρων (34) κιλῶν λάδι τῆς ἐπιτροπῆς ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΑΣ γιὰ τὸ Γηροκομεῖο μας καὶ ἐπαινοῦμε τὴν ὡραία πρωτοβουλία, ποὺ ἴσως τὴν προκάλεσε καὶ ἕνα σχετικὸ σχόλιό μας, στὸ φύλλο μας τῆς 1.12. 1976, καὶ ἀναμένομε τόσο ἀπὸ τὸ «ἐνλεκτὸ» συμβούλιο τῆς ἐγχώριας περιουσίας καὶ τὴς Μονῆς τῶν Μυρτιδίων, ὅσο καὶ ἀπὸ τὶς «διορισμένες ἐνοριακὲς» ἐπιτροπὲς τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν τοῦ νησιοῦ, τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια, τοὺς Συλλόγους καὶ τὰ Σωματεῖα μας, νὰ μιμηθοῦν τὴν Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀγίας Ἐλέσας καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν «τὸ λάδι» ποὺ χρειάζεται τὸ Γηροκομεῖο μας γιατί, ὅπως λέει ὁ λαός μας, «τὸ ἕνα χέρι νίβει τ' ἄλλο καὶ τὰ δυὸ τὸ πρόσωπο». Καὶ πρόσωπο στὴν περίπτωση αὐτὴ εἶναι ὁ κόσμος τοῦ Γηροκομείου.

ΕΝΑ ΝΕΚΡΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Μᾶς ἐρωτοῦν γιὰ τὸ θεσμὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, μὲ ἀφορμὴ τὴν τελευταία ἐκλογή του, τί εἴδους συμβούλιο εἶναι κλπ.

Ἀπαντοῦμε: Ἀπὸ κάθε ἐπαρχία ἐκλέγεται ἀπὸ τὰ μέλη τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἕνας σύμβουλος. Ὅλοι οἱ σύμβουλοι ἀποτελοῦν τὸ Νομαρχιακὸ Συμβούλιο κάθε Νομοῦ, μὲ πρόεδρο τὸν Νομάρχη. Ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ νομοθέτης «κουτσούρεψε» τόσο τὰ δικαιώματα τοῦ «αἱρετοῦ αὐτοῦ συμβούλου» ὥστε, οὔτε σὲ ὅλα τὰ θέματα ποὺ συζητοῦνται νὰ παρίσταται οὔτε στὰ «εἰδικὰ» καὶ ἂν παρίσταται, νὰ ἔχει γνώμη.

Ἂν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν ζητήσει ριζικὴ ἀναθεώρηση τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ, δίνοντας στοὺς αἱρετοὺς Νομαρχιακοὺς Συμβούλους ὁλοκληρωμένη δικαιοδοσία γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾶ τὴν ἐπαρχία τους καὶ τὸν λαὸ ποὺ ἀντιπροσωπεύουν καὶ κανονικὸ δικαίωμα ἐλέγχου σὲ γενικὰ καὶ «εἰδικὰ» θέματα καὶ ἀποφάσεις, τότε αὐτὸ τὸ Συμβούλιο θὰ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι νεκρό. Ὅπως λειτουργεῖ μέχρι σήμερα τὸ Νομαρχιακὸ Συμβούλιο εἶναι ἄχρηστο καὶ δὲν χρειάζεται.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

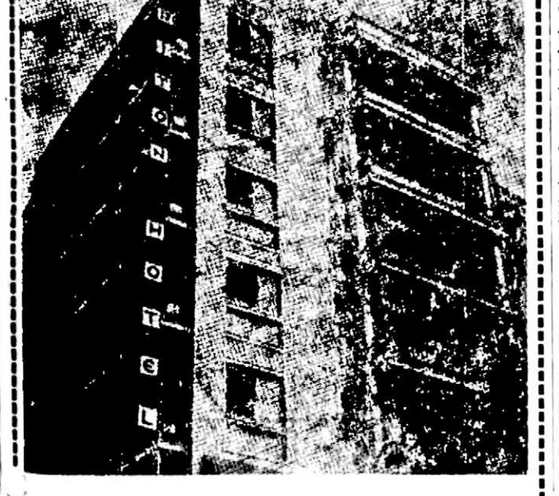

Ὁ «ΤΡΙΤΩΝ» εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον σύγχρονα Ξενοδοχεῖα Β' Κατηγορίας. Ἔχει οἰκοδομηθῆ μὲ τὴ σύγχρονη ἀρχιτεκτονικὴ καὶ διαθέτει 5 δωμάτια, ἐφωδιασμένα μὲ ἰδιαίτερο τηλέφωνον εἰς κάθε δωμάτιον, καθὼς καὶ οἱαδήποτε ἄλλη εὐκολία χρειάζεται ἕνα ἄνετο κατάλυμα γιὰ μιὰ εὐχάριστη διαμονή. Εἶναι πολυτελῶς ἐπιπλωμένον καὶ εὑρίσκεται στὸ κέντρον τοῦ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Πλησίον ὅλων τῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν καὶ τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου. Ἀπὸ τὸ λιμάνι ἀπέχει 2' λεπτὰ τῆς ὥρας. Διαθέτει Σαλόνια, Σνὰκ - Μπάρ, ὡς καὶ 2 ἀνελκυστῆρες. Εἰδικευμένον προσωπικὸν εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πελατῶν διὰ πᾶσαν ἐξυπηρέτησιν. Ὁ «ΤΡΙΤΩΝ» εἶναι τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Κυθηρίων, εἰς τὸ ὁποῖον καταλύουν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου. Ἐπισκεπτόμενοι τὸν Πειραιᾶ, συνιστῶμεν νὰ καταλύσετε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «ΤΡΙΤΩΝ», τὸ ὁποῖον προσφέρει ὅλας τὰς νέας εὐκολίας καὶ ἀνέσεις μέσα εἰς ἕνα οἰκογενειακὸν καὶ σοβαρὸν περιβάλλον. Παρ' ὅλον δὲ ὅτι εἶναι τὸ μοναδικὸ στὸν Πειραιᾶ, Τουριστικὸν Ξενοδοχεῖον, αἱ τιμαί του εἶναι προσιταὶ δι' ὅλους. Δωμάτια διπλᾶ, μετὰ λουτροῦ ἢ ντοὺς δρχ. 300. Μονὰ μετὰ λουτροῦ ἢ ντοὺς δρχ. 220. Διαμερίσματα δύο διπλῶν δωματίων μετὰ λουτροῦ ἢ ντοὺς δρχ. 240.

Ξενοδοχεῖον «ΤΡΙΤΩΝ» ὁδὸς Τσαμαδοῦ 8

Τηλέφ. 4173.457 (5 γραμμαί)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

Τοῦ κ. Α. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ

Σημ. Συντάκτου: Ἀναδημοσιεύουμε μὲ ἰδιαίτερη συγκίνηση χαρᾶς ἕνα πολὺ εὐγενικὸ καὶ τιμητικὸ ἄρθρο γιὰ τὴν «Παγκυθηραϊκή», ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν ἀρχαιότερη ἔγκριτη ἡμερήσια ἐφημερίδα ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ, στὸ 9337)3.3.1977 φύλλο της καὶ ἐκφράζομε τὶς πιὸ θερμὲς εὐχαριστίες μας στοὺς παλιούς, καλούς μας φίλους καὶ συνεργάτες, ἐκεῖ κάτω, στὸ Ρέθυμνο, τὴν πόλη τῶν ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ καὶ τῆς ΛΕΒΕΝΤΙΑΣ. Ὁ συντάκτης τῆς «Παγκυθηραϊκῆς» ἦταν, εἶναι, καὶ θὰ εἶναι πάντα ἕνας ταπεινὸς προσκυνητὴς τοῦ ΑΡΚΑΔΙΟΥ καὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἐθνάρχη ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, λάτρης τῆς ΚΝΩΣΣΟΥ καὶ τῆς ΦΑΙΣΤΟΥ καὶ ὑμνητὴς τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ὀμορφιᾶς τῆς λεβεντογέννας ΚΡΗΤΗΣ μας.

Πανς

∴

Μὲ ἕδρα τὴν Ἀθήνα, ἐκδίδεται ἡ ἐφημερίδα «Παγκυθηραϊκὴ» σὰν σύνδεσμος ὅλων τῶν Κυθηρίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἱδρυτής: Παναγιώτης Γ. Κασιμάτης, Γενικὸς Ἐπιθεωρητής. Διευθυντής: Γιάννης Γ. Σταυρουλάκης.

Μοῦ ἐστάλη «τιμητικὰ» τὸ φύλλο τῆς 1.2.1977. Λίαν εὐπρόσδεκτη ἡ φιλική προσφορά. Τὸ ἔχω μπροστά μου, τὸ χαίρομαι καὶ τὸ θαυμάζω. Συγκίνηση μοῦ προκάλεσε. Εὐάρεστες ἀναμνήσεις μοῦ ἀνακίνησε.

Μοῦ ἔφερε τὴ σκέψη τριάντα χρόνια πίσω. Στὰ πρῶτα μετανεμανοκατοχικά. Ἦταν, ὁ ἱδρυτής της τότε, Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολείων Β' Περιφερείας Ρεθύμνης.

Μεγάλη ἡ ἱκανοποίηση πῶς μὲ θυμήθηκε!

Μοῦ μένει ἡ ἀπορία τοῦ πῶς: Ἴσως τὴ μάθω.

∴

Γνωστὸς λοιπὸν στὴν πόλη μας, στὴν Κοινωνία μας, στὸν Ἐκπαιδευτικὸ Κόσμο τοῦ Ρεθύμνου καὶ ὅλης τῆς Κρήτης, ὁ κ. Παναγιώτης Γ. Κασιμάτης.

Ἐδῶ ὑπηρέτησε σὰν Ἐπιθεωρητής, λίαν εὐδοκίμως, ἀπὸ τὸ 1945—1951. Μεγάλως συνέβαλε στὴν ἄνοδο τῆς Λαϊκῆς Παιδείας. Δραστήριος, ἀκούραστος, ἀνήσυχο πνεῦμα, φίλος τοῦ σχολείου, τοῦ δασκάλου, τοῦ παιδιοῦ, ἔδωσε νέα πνοὴ στὴν ἐκπαίδευση τοῦ Νομοῦ μας, ποὺ δὲν εἶχε συνέλθει ἀκόμη ἀπὸ τὸ ζόφο τῆς τετράχρονης Γερμανικῆς Κατοχῆς. Εὐστροφία πνεύματος, εὑρύτατη ἀντίληψη καὶ εὐθυκρισία τὸν διέκριναν. Πρὸ πάντων ὅμως ἦτο ρεαλιστής. Ἄνθρωπος τῶν ἔργων. Ἀπόβλεπε στὴν οὐσία. Διέθετε κῦρος, θέληση, πυγμή. Κοὶ πάνω ἀπ' ὅλα, ἄνθρωπος «κοινωνικός».

Ἡ παρρησία κι' ἡ εὐπροσηγορία ποὺ διέθετε διευκόλυναν τὴ δημιουργία κοινωνικῶν σχέσεων μὲ τοὺς γύρω του.

Λίαν ἐπάξια ἡ γοργή του προαγωγὴ σὲ Γενικὸ Ἐπιθεωρητή. Σὰν τέτοιος ὑπηρέτησε ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Τερμάτισε τὴν ὑπηρεσιακή του καρριέρα μὲ τὸ νόμο τῆς 35ετίας.

∴

Κατὰ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του στὴν Κρήτη (Ρέθυμνο καὶ Χανιά) συνέγραψε καὶ ἐκυκλοφόρησε δύο ἀξιόλογα βιβλία:

α) Τὸ Πρόβλημα τῶν Σιωπηρῶν Ἐργασιῶν καὶ β) Ἡ Ἱστορία τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκπαιδεύσεως. Πλὴν τούτων, ἦτο τακτικὸς συνεργάτης Παιδαγωγικῶν καὶ Λογοτεχνικῶν Περιοδικῶν. Μὲ τὴν ὀργάνωση δὲ τοπικῶν καὶ Γενικῶν Παιδαγωγικῶν Συνεδρίων συνέβαλε πολὺ στὴν αὔξηση τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς καταρτίσεως τῶν δασκάλων. Ἴσως κατέχει τὸ ρεκόρ τῶν συνεδρίων τῶν τελευταίων δεκαετιῶν στὸ Νομό μας.

∴

Τώρα καὶ δέκα χρόνια εἶναι ἀπόμαχος τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας. Ὄχι ὅμως καὶ τῆς ἰδιωτικῆς. Δὲν ἔγινε «ἀπόμαχος» τῆς ζωῆς. Οἱ πληθωρικές του πνευματικὲς ἀνησυχίες ἦταν ἀδύνατον νὰ ἀδρανήσουν. Συνέχισαν δημιουργικά, ὅπως πρίν.

Ἔτσι γεννήθηκε ἡ ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ! Ἰδική του ἔμπνευση καὶ ἔργο. Ἰδικό του τέκνο, στὴν κυριολεξία. Καὶ τοῦ μοιάζει σ' ὅλα: Μεγάλο σχῆμα, πολύστηλη, πλούσια στὸ περιεχόμενο, προσεγμένη ὕλη, ἐφάμιλλη τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων. Πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Διάβασα ὁλόκληρο τὸ φύλλο. Κι ἔνοιωσα χαρὰ κι' εὐχαρίστηση. Μᾶς ἔνωσε ἀγαθή, εἰλικρινὴς συνεργασία. Πραγματικὴ καὶ καρποφόρα. Εὐγενεῖς ἀγῶνες καὶ προσπάθειες στὸν Ἐκπαιδευτικὸ Στίβο. Ποὺ ὑπῆρξαν ἀποδοτικές. Καὶ πέραν τούτων αἰσθήματα ἀμοιβαίας φιλίας καὶ ἀγάπης. Δὲν τὰ ἄμβλυνε ἡ 25ετία ποὺ μᾶς χωρίζει.

∴

Ἄρτια ἐφημερίδα, ἀπὸ κάθε πλευρὰ ἡ «Παγκυθηραϊκή». Ἀληθινὸ δημοσιογραφικὸ ὄργανο στὶς ἐπάλξεις πρωτοποριακῶν ἀγώνων γιὰ πρόοδο, ἀνάπτυξη, πολιτισμό. Ἐνσαρκώνει τὴν ἔφεση γιὰ δράση κι' ἐκφράζει τοὺς πόθους τοῦ Παγκυθηραϊκοῦ Λαοῦ. Προωθεῖ τὰ θέματα τοῦ συμπαθοῦς Νησιοῦ πρὸς λύση καὶ ἀποτελεῖ συνεκτικὸ κρίκο καὶ σύνδεσμο μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων.

∴

Στὴ θέση τοῦ κυρίου ἄρθρου σχολιάζεται σὰν νίκη τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Δημοτικῆς Γλώσσας καὶ ἀναδημοσιεύεται ἀπὸ τὸ τεῦχος 328) 1940 τοῦ ἔγκριτου λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ ἡ πρώτη ἐγκύκλιος τοῦ κ. Κασιμάτη στὸ Ρέθυμνο, γραμμένη στὴ Δημοτική. Ἦταν δημοτικιστὴς ἀπὸ τότε. Πέραν τούτου, ἀπεικονίζει τὴ ζωή, τὴν πρόοδο, τὴ δράση τῶν Κυθηρίων: Δωρεές, συνεστιάσεις, ἐκδηλώσεις, χοροί, κόψιμο πίττας, πένθη, ὀργανωτικὴ δραστηριότητα, κοινωνικὴ ζωή, ἐρανοι ὑπὲρ εὐαγῶν σκοπῶν, βιβλιοκρισίες, χρονογράφημα, σχόλια, θέματα κλπ.

Μὰ καὶ κάτι σημαντικό: Στὰ Κύθηρα λειτουργεῖ Ἵδρυμα, τὸ «Τριφύλλειο» Νοσοκομεῖο Κυθήρων!! Δωρεὰ κάποιου Κυθηρίου Εὐεργέτου. Τὸ ἐπισημαίνω σὰν ἀξιομίμητο παράδειγμα γιὰ τοὺς πλούσιους τῆς Κρήτης. Εὔχομαι ν' ἀποκτήσουν κι οἱ Κρῆτες χρήγορα τὸ Νοσοκομεῖο τους στὴν Πρωτεύουσα!

Εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων οἱ δημιουργοὶ τῆς ἀξιόλογης ἐφημερίδας ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ φιλοπρόοδοι Κυθήριοι ποὺ τὴν συντηροῦν μὲ τὴν ἀγάπη τους καὶ τὴν διατηροῦν σὲ τέτοια περιωπή.

Α. Σ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ

Σὲ θανατηφόρο αὐτοκινητιστικὸ ἀτύχημα ἔχασε τὴ ζωή του ὁ ΝΙΚΟΣ Γ. ΜΑΛΑΚΟΣ

Σὲ αὐτοκινητιστικό, αἱματηρὸ ἀτύχημα σκοτώθηκε ὁ συμπολίτης μας ΝΙΚΟΣ Γ. ΜΑΛΑΚΟΣ, 41 ἐτῶν, ἀπὸ τὸ χωριὸ Βιαράδικα, Ἰατρικὸς ἐπισκέπτης τῆς Φαρμακευτικῆς Ἑταιρείας ΓΟΥΕΛΚΑ, ἔγγαμος,

πατέρας δύο μικρῶν παιδιῶν, καὶ βύθισε σὲ θλίψη σύζυγο, παιδιά, τοὺς γονεῖς του Γιῶργο — Δέσποινα, τὰ ἀδέλφια του Κώστα — Κατερίνα καὶ λύπησε πολὺ συγγενεῖς, φίλους κι' ὅσους τὸν γνωρίζανε.

Γιὰ ὑπηρεσιακοὺς λόγους, ὁ ἄτυχος νέος, στὶς 7.12.1976 μὲ τὸ αὐτοκινητό του τύπου ΦΙΑΤ μόνος εἶχε πάει στὴν Πάτρα. Ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέρες (9.12. 1976) ξεκίνησε γιὰ τὸ μοιραῖο ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς του στὴν Ἀθήνα. Στὸ 122 ὅμως χιλιόμετρο, στὶς 4 μ.μ. σὲ μετωπικὴ σύγκρουση μὲ τὸ αὐτοκίνητο κάποιου ἀπρόσεκτου ὁδηγοῦ (Ἠλία Θλιβεροῦ, ὑπεύθυνου, σύμφωνα μὲ τὸ πόρισμα τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς Τροχαίας — Χωροφυλακῆς), βρῆκε τὸν θάνατο ὁ ἀξέχαστος συμπατριώτης μας, σκοτώθηκε καὶ μιὰ γυναίκα ἀκόμη τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Θλιβεροῦ καὶ τραυματιστήκανε ἄλλα τρία ἄτομα τοῦ αὐτοκινήτου του.

Ἀσθενοφόρα αὐτοκίνητα τῆς Χωροφυλακῆς μεταφέρανε νεκροὺς καὶ τραυματίες στὸ νοσοκομεῖο Κορίνθου. Ἀργὰ τὸ βράδυ πληροφορηθήκανε στὴν Ἀθήνα οἱ γονεῖς τοῦ Νίκου, ἡ γυναίκα του καὶ τὰ ἀδέλφια του τὴ θλιβερὴ εἴδηση, πήγανε στὴν Κόρινθο καὶ μεταφέρανε νεκρὸ τὸν ἀγαπημένο τους Νῖκο στὴν Ἀθήνα.

Ἡ κηδεία του ἔγινε τὴν ἄλλη ἡμέρα (10.12.1976) ἀπὸ τὸ Γ' Νεκροταφεῖο Ἀθηνῶν. Πολὺς κόσμος τὴν παρακολούθησε, πολλὰ στεφάνια κατατεθήκανε καὶ μὲ πολὺ συγκινητικὰ λόγια ἀποχαιρέτησε τὸν ἄτυχο νέο κάποιος συνάδελφός του.

Στὸ 40)θήμερο μνημόσυνο, ἡ παρουσία τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἀγίας Μόνης π. Εὐθύμιου ἰκανοποίησε τοὺς γονεῖς, τὴ σύζυγο κλπ. τοῦ ἄτυχου νέου, ἀλλὰ δὲν μαλάκωσε καὶ τὸν πόνο τους.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ ἀδικοσκοτωμένου Νίκου, ποὺ εἰκονίζεται στὴν πρόσφατη φωτογραφία ποὺ δημοσιεύουμε, βύθισε σὲ ὀδύνη καὶ λύπη τὴ γυναίκα του κ. Εἰρήνη (ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία, τὸ γένος Νικολάτου), τὰ δύο μικρὰ παιδιά του, τοὺς γονεῖς του, τὰ ἀδέλφια του καὶ ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ τὸν φιλοξενεῖ καὶ ἡ μνήμη του αἰωνία.

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ

Ἀπὸ 1—28 Φεβρουαρίου 1977

Πρὸς τὸ Γηροκομεῖο Κυθήρων ἐστάλησαν οἱ παρακάτω δωρεές:

Χαράλαμπος Κομηνός, εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς του Εὐφροσύνης Δ. Στρατηγοῦ, δρχ. 1.000. Εὐφροσύνη Ν. Στρατηγοῦ, εἰς μνήμην τῆς γιαγιᾶς τῆς Εὐφροσύνης Δ. Στρατηγοῦ δρχ. 1.000. Ἀλέξανδρος Ι. Στρατηγός, εἰς μνήμην τῆς γιαγιᾶς του Εὐφροσύνης Δ. Στρατηγοῦ, δρχ. 1.000. Ἐλένη καὶ Εὐφροσύνη Ἀνδρόνικου, εἰς μνήμην τῆς γιαγιᾶς τους Εὐφροσύνης Δ. Στρατηγοῦ, δρχ. 1.000. Ἀλέξανδρος Λαζανᾶς, ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκοτρόφων μας δρχ. 500. Οἰκογένεια Κοσμᾶ Κομηνοῦ, εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς καὶ θείας τους Εὐφροσύνης Δ. Στρατηγοῦ δρχ. 5.000. Δήμητρα Γούναρη, εἰς μνήμην τοῦ πατρός της Παναγιώτου Χρ. Καστρισίου δρχ. 3.000. Χρίστος Α. Φατσέας Ν.Υ. στὴ μνήμη τῶν θείων του Γεωργίου καὶ Κατίνας Φατσέα δρχ. 1.000.

Σύνολο δωρεῶν μηνὸς Φεβρουαρίου 1977 δρχ. 13.500.

Ἐπίσης πρὸς τὸ Γηροκομεῖο προσεφέρθησαν τὰ κάτωθι εἴδη:

Ἡ κ. Ἀφροδίτη Κρίβαρη, εἴκοσι (20) πολυθρόνες ξύλινες μὲ ὕφασμα. Ὁ κ. Τάκης Εὐγ. Καβιέρης, Ἰατρός, πλούσια σειρὰ φαρμάκων. Ἡ ἱερὰ Μονὴ ἁγίας Ἐλέσσας, τριάκοντα τέσσερα (34) κιλὰ λάδι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Αἰσθανόμεθα ὑποχρέωση νὰ ἐκφράσουμε καὶ διὰ τοῦ Κυθηραϊκοῦ Τύπου τὶς εὐχαριστίες μας πρὸς τὸν διακεκριμένο ἰατρὸ — χειρουργὸ τοῦ ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ κ. ΔΕΔΕ, ὁ ὁποῖος ἔσωσε ἀπὸ βέβαιο σχεδὸν θάνατο καὶ ἐμένα καὶ τὴν ἐγγονή μου.

Εὐχαριστοῦμε ἰδιαίτερα καὶ τὸ βοηθητικὸ προσωπικό, ποὺ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἀσθενείας μας μὲ προθυμία καὶ εὐγένεια συνεχῶς βρισκόταν στὸ πλευρό μας.

Στραπόδι, 28.2.1977.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΡΑΝΤΟΣ

Ἡ σύζυγος — Τὰ παιδιά του.

Πρὸς τὸν συμπολίτη μας ἐκλεκτὸ ὀφθαλμίατρο, Διευθυντὴ τῆς Ὀφθαλμιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ κ. ΜΑΝΟΥΣΟ Α. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟ, ἐκφράζουμε τὶς πιὸ θερμὲς εὐχαριστίες μας γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον, τὴν εὐγένεια καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἐγχείρηση καταρράκτου (τοῦ ἀριστεροῦ ματιοῦ) ποὺ ἔκαμε στὴ σύζυγό μου Μαρία.

Καρβουνάδες, 2.3.77

ΝΙΚ. ΣΤΑΘΗΣ

ΝΕΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΔΕΙΠΝΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

τυρᾶ, ὁ ὑφηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἡ κ. Γιάννη Δ. Στρατηγοῦ, ὁ Γεν. Δ)ντης τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἡ κ. καὶ ἡ δεσποινίδα Πήττα Πανάρετου, ὁ Δ)ντης τῆς Ὀφθαλμολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κ. καὶ κ. Μανούσου Πετρόχειλου, ὁ Γεν. Ἐπιθ)τὴς καὶ ἡ κ. Π. Κασιμάτη, ὁ συμβολαιογράφος κ. καὶ κ. Ἀν. Στρατηγοῦ, ὁ χειρουργὸς — ἰατρὸς κ. καὶ κ. Σπ. Τζάννε, ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ κ. Χαρ. Κρίβαρη, ὁ δικηγόρος πολιτευτὴς κ. καὶ ἡ κ. Γρ. Λ. Κασιμάτη καὶ ὁ κ. Γιῶργος Ἀναστασόπουλος καὶ ἡ σύζυγός του κ. Ἀλμπερτίνα (τὸ γένος Παύλου Στάη).

Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ λοιπὸν συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστήρια στὴν εὐγενική, πολὺ περιποιητικὴ καὶ ἀγαπητή μας κυρία Κούλα καὶ στὸν ἄνδρα της.

Πανς

Ἐδῶ κι Ἐκεῖ

— Ἀπὸ τὴν πρώτη του κιόλας ἡμέρα ὁ Μάρτης τοῦ 1977 δικαιολόγησε, καὶ μὲ τὸ παραπάνω, τὴν κακὴ φήμη τοῦ «παλουκοκάφτη» καὶ μᾶς ταλάνισε τρεῖς ἡμέρες συνέχεια μὲ κρύο τσουχτερό, χιόνια καὶ παγωνιές, μ' ἀέρηδες καὶ τὰ μποφὼρ τῶν θαλασσῶν μας.

— Ἔτσι, τὸ «ΚΑΛΥΜΝΟΣ» ἔφυγε ἀπὸ τὸν Πειραιὰ στὶς 9 τὸ πρωὶ τῆς 28.2.1977, ἀλλὰ μόλις πρόλαβε κι' ἔφτασε ὡς τὸ ΚΑΨΑΛΙ, ἀποβιβάστηκαν οἱ λίγοι — συμπολίτες — ἐπιβάτες του καὶ ἡ «θάλασσα τῶν Κυθήρων» φουρτούνιασε ἀπότομα, τὰ ἔκτακτα δελτία θύελλας τῶν μετεωρολόγων μᾶς ξεκούφαναν τρία μερόνυχτα καὶ τὸ βαπόρι, ἀντὶ νὰ συνεχίσει τὴν ἄγονη γραμμὴ Γυθείου — Ἀντικυθήρων — Καστελλίου — Κρήτης, ἀπὸ τὴν παραλία τῶν Μυρτιδίων πλεύρισε στὴ Νεάπολη. Κι' ὣς ἐδῶ, ἴσως καλὰ ἔκαμε. Ἀλλὰ ἐκείνη ἡ κυρία, ποὺ «κουμαντάρει» ἀπὸ τὸν Πειραιὰ κι' ὁ καπετάνιος, νὰ τολμήσει, νὰ εἰδοποιήσει τοὺς ταλαίπωρους συμπολίτες μας, νὰ περάσουν μὲ Λαφονησιώτικο καΐκι στὴν Νεάπολη, γιὰ νὰ τοὺς μεταφέρει στὸν Πειραιά, ὅταν «ὁ καιρὸς καὶ ὁ λιμενάρχης τῆς Νεάπολης τ

"Ενα γράμμα τοῦ Προέδρου τῶν Η.Π.Α. Κάρτερ καὶ δύο ὑποσχέσεις

Ὁ Γιώργος Λεονάρδος, ὁ δημοσιογράφος τῆς «Ἐλευθεροτυπίας», μὲ τὴ μικρὴ ἡλικία μὰ μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, Τσιριγωτογαμπρός, γιατὶ ἔχει πάρει γυναίκα του τὴν κόρη τοῦ προέδρου τῆς Τοπικῆς Ἐφορείας τοῦ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ μας κ. Παύλου Νοταρᾶ, Χρύσα, πολιτογραμμένος λοιπὸν Τσιριγώτης, ἀγαπᾶ τὸ νησί μας. Ἔπειτα ἀπὸ τὶς δημοσιογραφικὲς ἐπιτυχίες του στὴν Ἀμερική, στὴ Γιουγκοσλαβία κ.ἄ. ποὺ παρακολουθήσαμε στὴν «Ἐλευθεροτυπία» πληροφορηθήκαμε, πὼς προετοιμάζει κι' ἄλλες πρωτοβουλίες καὶ μάλιστα κάτι ἀκόμη ποὺ ἀφορᾶ τὰ Κύθηρα, ἀλλὰ ποὺ δὲν μποροῦμε σήμερα ν' ἀποκαλύψουμε...

Τώρα δημοσιεύουμε ἕνα γράμμα ποὺ τοῦ ἔστειλε ὁ Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. κ. ΚΑΡΤΕΡ καὶ περιμένουμε νὰ ἰδοῦμε, ἂν ἡ προεκλογικὴ ὑπόσχεσή του πρὸς τὸν κ. Λεονάρδο θὰ ἱκανοποιήσει ἀποτελεσματικὰ τὶς προσδοκίες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, γιὰ μιὰ δίκαιη λύση τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος, ποὺ κλείνεται μέσα σὲ λίγες ἁπλὲς λέξεις, ἀνεξαρτησία, ἐλευθερία, ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα, ἐπιστροφὴ τῶν 200 χιλιάδων Ἑλληνοκυπρίων στὰ σπίτια τους καὶ ἀκόμη... ἂν θὰ δώσει ἕνα τέλος στὶς Τουρκικὲς νοσηρὲς ἀλλοτριοφαγίες:

January 7, 1977

Mr. George Leonardos
ELEFTHEROTYPIA
Panepistimiou 57
Athens, Greece

Dear Mr. Leonardos:

Thank you for your support. I deeply appreciate your friendship and good wishes.

Much of the success of my campaign has been due to the willingness of concerned people like you to share their thoughts and feelings.

I will do my best to deserve your confidence, and will need your help more than ever during the challenging years ahead.

I hope that you will be able to visit Washington during the inaugural festivities.

Sincerely,
Jimmy Carter

Καὶ ἡ μετάφρασή του στὴ γλῶσσα μας:

Ἀγαπητὲ κ. Λεονάρδε,

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ὑποστήριξή σας. Ἐκτιμῶ βαθύτατα τὴ φιλία καὶ τὶς καλές σας εὐχές. Ἡ περισσότερη ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τῆς πολιτικῆς μου ἐκστρατείας ὀφείλεται εἰς τὸ πρόθυμο ἐνδιαφέρον ἀνθρώπων σὰν κι' ἐσᾶς, ποὺ συμμερίζονται τὶς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματά τους.

Θὰ κάνω κάθε δυνατὴ προσπάθεια ἄξια τῆς ἐμπιστοσύνης σας καὶ θὰ χρειασθῶ τὴ μεγαλύτερη βοήθειά σας .... κατὰ τὴ διάρκεια προκλήσεως στὰ ἑπόμενα ἔτη.

Ἐλπίζω ὅτι θὰ μπορέσετε νὰ ἐπισκεφθεῖτε τὴν Οὐάσιγκτον κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἑορταστικῆς τελετῆς τῆς ὁρκωμοσίας μου.

Εἰλικρινῶς
Ι. ΚΑΡΤΕΡ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΟ ΣΥΔΝΕΎ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς του στὴν Ἀθήνα, ὁ ἡγούμενος Ἀγ. Μόνης πανοσ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ μίλησε σὲ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τοῦ Σύδνεϋ. Ἡ σχετικὴ ἀνταπόκριση ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΣΥΔΝΕΎ· 15.3.1977.—

Σήμερα ἔχουμε τὴν εὐκαιρία νὰ φιλοξενήσουμε στὸ πρόγραμμά μας τὸν πανοσιολογιώτατο ἀρχιμανδρίτη Εὐθύμιο Καλλίγερο, ἱερατικὸ προϊστάμενο τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος Ἀγ. Μόνης Κυθήρων. Ὁ πατὴρ Εὐθύμιος ἔφθασε στὴν Αὐστραλία πρὶν 5 ἑβδομάδες γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν Ἑλληνισμὸ τῆς Αὐστραλίας καὶ εἰδικότερα τοὺς Κυθηρίους. Παράλληλα, νὰ συναντήση τὸν ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἑλληνορθοδόξου ἐκκλησίας Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανόν, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπέβαλε τὰ ταπεινὰ σέβη του, καθὼς ἐπίσης καὶ μέλη τοῦ Κλήρου.

ΕΡΩΤ.: Πάτερ Εὐθύμιε, ἐκ μέρους τοῦ 2ΕΑ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Σύδνεϋ σᾶς καλοσωρίζουμε στὴ φιλόξενη τούτη χώρα, τὴν Αὐστραλία.

ΑΠΑΝΤ.: Εὐχαριστῶ καὶ σᾶς κ. Καλδῆ ποὺ μοῦ δίνετε τὴν εὐκαιρία νὰ μιλήσω μὲ τοὺς ξενητεμένους ἀδελφούς μας, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς Ἕλληνες ποὺ μὲ ὑποδέχθηκαν μὲ τόση χαρὰ στὸ διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς μου.

ΕΡΩΤ.: Πάτερ Εὐθύμιε, πῶς αἰσθάνεσθε 11 χιλιάδες μίλια μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἱερὰ Μόνη;

ΑΠΑΝΤ.: Σὰν τὴν πατρίδα! Παρὰ τὸ γεγονός, ὅπως ἀναφέρατε καὶ σεῖς, ὅτι βρίσκομαι χιλιάδες μίλια μακρυά, εἰλικρινὰ δὲν αἰσθάνομαι καμμιὰ διαφορά. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ καλοσύνη ποὺ μοῦ ἔδειξαν καὶ μοῦ δείχνουν οἱ συμπατριῶτες μας ἐδῶ εἶναι κάτι τὸ ἀπίστευτο... Κάτι ποὺ ἀποδεικνύει τὰ μεγάλα προτερήματα τῆς φυλῆς μας. Προτερήματα ἀγάπης, καλοσύνης, φιλοξενίας, φιλίας καὶ ἀλληλεγγύης.

ΕΡΩΤ.: Πάτερ, μᾶς κολακεύετε...

ΑΠΑΝΤ.: Ὄχι. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια ὅπως τὴν ἔζησα καὶ ὅπως θὰ τὴν μεταφέρω στὴν πατρίδα.

ΕΡΩΤ.: Σᾶς εὐχαριστοῦμε, πάτερ. Καλὸ ταξίδι καὶ καλὴ ἀντάμωση.

ΑΠΑΝΤ.: Ναί, στὰ Κύθηρα, στὸ ὄμορφο νησάκι μας, πάνω στὴν Ἁγία Μόνη. Σᾶς περιμένουμε ἐκεῖ ὄχι μόνον ἐσᾶς, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς Ἕλληνες τῆς Αὐστραλίας... Ἔτσι θὰ μοῦ δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνταποδώσω τὴν ἀγάπη ποὺ μοῦ δείξατε.

ΕΡΩΤ.: Εὐχαριστοῦμε, πάτερ. Θὰ θέλατε νὰ προσθέσετε τίποτα;

ΑΠΑΝΤ.: Τώρα λίγες ὧρες πρὶν ἀναχωρήσω γιὰ τὴν πατρίδα — φεύγω αὔριο — θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὶς εὐχαριστίες μου στὸν σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανό, στὸν Ἑλληνορθόδοξο Κλῆρο του, στὶς ἑλληνικὲς ἀρχὲς καὶ σ' ὅλο τὸν Ἑλληνισμό. Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὶς στιγμὲς ἀγάπης ποὺ πέρασα κοντά σας.

ΕΡΩΤ.: Ἀντίο, πάτερ, καὶ ξανὰ καλὸ ταξίδι.

ΑΠΑΝΤ.: Ἀντίο.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ὁ καλλιτέχνης συμπολίτης μας, κ. Νικ. Ταμβάκης ἐκθέτει στὴ Δημοτικὴ Πινακοθήκη ΠΑΤΡΩΝ ἔργα τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας του. Ἡ ἔκθεσή του ἀνοίγει τὴν 1η Ἀπριλίου καὶ θὰ παραμείνει ἀνοιχτὴ μέχρι τὶς 15 Ἀπριλίου.

Ὅπως ἀναμένεται, πολὺς κόσμος θὰ τιμήσει μὲ τὴν παρουσία του τὴν ἔκθεση καὶ θὰ θαυμάσει τὰ ἔργα του, ποὺ διακρίνει ἄφογο σχέδιο, ἔντεχνη σύνθεση, θαυμαστὴ ἁρμονία χρωμάτων καὶ ὁ,τι ἄλλο συνθέτει τὸ καλλιτεχνικὸ οἰκοδόμημα καὶ τὴ ζωγραφικὴ δημιουργία του. Θὰ ἐκτεθοῦν 110 συνολικὰ ἐλαιογραφίες, ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες καὶ πολλὰ Κυθηραϊκὰ τοπία, δύο ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχε τὴν εὐγενικὴ καλοσύνη νὰ μᾶς στείλει ὁ ἐκλεκτὸς συμπολίτης - καλλιτέχνης, ποὺ δημοσιεύουμε σὲ σμικρογραφία. Τὸν εὐχαριστοῦμε, τὸν συγχαίρομε καὶ τοῦ εὐχόμεθα ἐπιτυχία.

"Ενας ἀκόμη ἐπιφανὴς Κυθήριος ἀπόγονος τοῦ ἐνδόξου Στρατηγοῦ Πάνου Κορωναίου ὁ Συνταγματάρχης Π. Κορωναῖος

ΒΑΛΤΙΜΟΡΗ Η.Π.Α., 17.3.1977. (Ἐκλεκτὴ συνεργασία τοῦ δικηγόρου καὶ φαρμακοποιοῦ φίλου τῆς «Παγκυθηραϊκῆς» κυρίου Α. Καβάκου.

Κύριε Διευθυντά,

Τὰ Κύθηρα, ποὺ ἔδωσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν φημισμένον στρατηγὸν Πάνον Κορωναῖον, ἔδωσαν καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸν τοῦ στρατηγοῦ ἐκείνου συνώνυμον, συνταγματάρχην Πολυχρόνην Κορωναῖον.

Ὁ Πολ. Κορωναῖος ἐγεννήθη εἰς τὸ Χαμπέϊν τοῦ Ἰλλινόϊς. Περὶ τὰ 125 μίλια νοτίως τοῦ Σικάγου καὶ εἶναι υἱὸς τοῦ Παναγιώτου Πολυχρ. Κορωναίου, ἐκ τοῦ χωρίου Προγκῆ, τῆς περιφερείας Καραβᾶ καὶ τῆς συζύγου του Ἀθηνᾶς, τὸ γένος Μαντάκου ἐκ Μάνης.

Οἱ γονεῖς του τὸν ἀνέθρεψαν ἑλληνοπρεπέστατα, ἐμποτίσαντες εἰς αὐτὸν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα ἔμαθε φοιτῶν εἰς ἑλληνοαμερικανικὸν ἑνοριακὸν σχολεῖον. Εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ χάση τὸν πατέρα του εἰς νεαρὰν ἡλικίαν Τὸ πλῆγμα αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἠμπόδισε νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὴν ζωὴν μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ νὰ ἐπιτύχη ἀνωτέραν μόρφωσιν.

Ἐξεπλήρωσε τὴν στρατιωτικήν του θητείαν εἰς τὸ σῶμα τῶν Πεζοναυτῶν, ὁπόθεν ἀπετέρων του καὶ προήχθη εἰς ὁ τισυνταγματάρχην.

Ἐπανελθὼν εἰς Ἀμερικήν, στάλη εἰς τὴν περίφημον Πολ μικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ CA LISLE τῆς Πενσυλβανίας, ἐξήλθε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ συ ταγματάρχου τὸ 1972.

Κατόπιν ἐστάλη πρὸς τρι ὑπηρεσίαν εἰς Γερμανίαν, ἐ διηύθυνε σπουδαῖον τομέα ροροικῆς ἀμύνης, νεωτάτων πλων. Μετὰ δύο ἔτη ὅμως ἀ σπάσθη ἐκεῖθεν καὶ ἐστάλη τὸν νευραλγικὸν τομέα τοῦ Π ναμᾶ, τοῦ ὁποίου αἱ σχέσεις τὴν Ἀμερικήν, εἶναι λίαν τε μέναι, διότι ζητοῦν πλήρη ριαρχίαν ἐπὶ τῆς διώρυγος.

Ὁ συνταγματάρχης Κορ ναῖος εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατιωτικοῦ ματος. Ἀντιπροσωπεύει τὸ πουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἶναι στρατιωτικὸς σύμβου τοῦ ἐκεῖ Ἀμερικανοῦ πρεσ τοῦ. Διαπραγματεύεται στρα ωτικὰ ζητήματα ἀφορῶντα διώρυγα, μὲ τὸν δικτάτορα Παναμᾶ Ὁμὰρ Τορίζος διατηρεῖ ἀρίστας σχέσεις μὲ ἑλληνικῆς καταγωγῆς Πρόεδ τοῦ Παναμᾶ Δημήτριον Λάκ

Ὁ συνταγματάρχης Κορ ναῖος ἔχει παρασημοφορηθῆ τράκις διὰ τὴν γενναιοφρ νην του καὶ τὴν ἀφοσίωσιν διορατικότητα εἰς τὸ στρατι

λύθη μετὰ τιμῶν, ὡς ὑπαξιωματικός. Μετὰ ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς ἀκαδημαϊκὰς σπουδὰς καὶ ἐξεπαιδεύθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἰλλινόϊς, ἔνθα ἔλαβε πτυχίον Νομικῆς.

Ἔχων κλίσιν πρὸς τὰ στρατιωτικά, ἐπεδόθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν καρριέραν καὶ κατετάχθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ εἰς τὴν ἀκτοφρουράν. Ἡ ἱκανότης του ἐπροκάλεσε τὴν προσοχὴ ἰθυνόντων στρατιωτικῶν παραγόντων, καὶ ἐστάλη εἰς σχολὴν ἔνθα ἔτυχε ἀνωτέρας στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰδικῶς εἰς πυρηνικὰ ὅπλα καὶ στρατιωτικὰ νομικά. Τὸ 1936 προήχθη εἰς ταγματάρχην καὶ ἐπί τι διάστημα ἐδίδαξε στρατιωτικὴν τέχνην εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἰλλινόϊς.

Τὸ Πεντάγωνον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπί τι διάστημα ὑπηρέτησε, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν ἀξιοποίησαν τὰς ἱκανότητας αὐτοῦ καὶ τὸν διώρισαν μέλος ἀποστολῶν, σχετιζομένων μὲ στρατιωτικὰς ὑποθέσεις τοῦ ΝΑΤΟ, εἰς τὴν Ἑλλάδα, Γερμανίαν καὶ Ὁλανδίαν. Κατόπιν ἐξετέλεσε ὀργανωτικὰς ἀποστολάς, εἰς τὴν Κορέαν καὶ στὸ Βιετνάμ, τὰς ὁποίας ἔφερε εἰς αἴσιον πέρας, ἀποσπάσας τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀνωκὸν καθῆκον. Εἶναι βετερ τοῦ πολέμου τῆς Κορέας, δὲ τὸν ἑλληνικὸν ἐμφύλιον λεμον, ὁ νεαρὸς καὶ ἑλληνο θέστατος τότε πεζοναύτης ἐ σταλῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ερμηνεὺς Ἀμερικανῶν ναυ χων καὶ κυβερνητικῶν ἀντι σώπων.

Ἔχει ἔλθει εἰς γάμου νωνίαν μὲ τὴν ἑλληνοπρεπέστ τα μορφωμένην Ἑλληνοαμερ νίδα Χαρίκλειαν, τὸ γένος Κ τσέλα, ἐξ Ὀλυμπίας. Τὰ τέκνα των Παναγιώτης καὶ τιος, φοιτοῦν εἰς ἀμερικαν πανεπιστήμιον.

Ἡ μόνη δυσαρέσκειά του ναι τὸ ὅτι καίτοι ἐξετέλεσε πανειλημμένως ἀποστολὰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν τοῦ ἐδόθη κετὸς χρόνος νὰ ἐπισκεφθῆ Κύθηρα, ἐπιθυμίαν ἣν θὰ πληρώση προσεχῶς.

Κολακεύεται νὰ πιστεύη εἶναι γόνος τοῦ Πάνου Κο ναίου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀ θανον. Γνωρίζει κατὰ γρά τὴν δρᾶσιν τοῦ στρατηγοῦ, τογραφίαν τοῦ ὁποίου ἔχει τότε εἰς τὸ γραφεῖον του.

Τὸ καθῆκον μας λέγει πρὸς τὴν Ἀμερικήν, ἡ συμ θειά μας, ὅμως, εἶναι μὲ Ἑλλάδα.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΑΒΑ

Τὴν 25η Φεβρουαρίου, ἡμέρα Παρασκευή, ὁ σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων ΙΕΡΟΘΕΟΣ ἐχοροστάτησε στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Χαραλάμπους Καραβᾶ, καὶ μὲ κατάνυξη ἔψαλλε τοὺς Χαιρετισμοὺς τοῦ Ἀκάθιστου Ὕμνου πρὸς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησε «περὶ τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου».

ΕΡΓΑ ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΒΑ

Πρὸς ἀποπεράτωση τσιμεντοστρώσεως τῆς πλατείας τῆς Κοινότητός μας, συνεχίσθηκαν οἱ ἐργασίες.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἀφίχθη στὸν Καραβᾶ ἀπὸ τὸ Μπρίσμπαν τῆς Αὐστραλίας ἡ κυρία Μαρία Μ. Κρίθαρη, τὸ γένος Θεοδοσίου Κορωναίου.

Π.Χ.Κ. (Εὐγενικὸς)

ΔΩΡΕΑ 2.000 ΔΡΧ.

Οἱ κ.κ. Πολυχρόνης καὶ Κώστας Δ. Κορωναίου πρόσφεραν 2.000 δρχ. γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου Καραβᾶ — Γερακάρι — Ἀραπιάνικα, στὴ μνήμη τοῦ θείου τους Γιάννη Π. Κορωναίου.

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΟΣ Δ. ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Αἰσθάνομαι βαθειὰ ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήσω θερμὰ τοὺς Προέδρους καὶ Κοινοτικοὺς Συμβούλους τοῦ νησιοῦ μας καὶ τῶν Ἀντικυθήρων, ποὺ μὲ τιμήσανε μὲ τὴν ψῆφο τους καὶ μὲ ἀναδείξανε ἐκπρόσωπό τους στὸ Νομαρχιακὸ Συμβούλιο Νομοῦ Ἀττικῆς. Μοναδικὴ φιλοδοξία μου εἶναι νὰ φανῶ χρήσιμος στὰ νησιά μας.

Δ. ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Σ.Σ.: Στὶς ἐκλογὲς αὐτὲς ψηφίσανε 68 καὶ ἔλαβαν: 1) Δ.Κ. 37. 2) Α.Τ. 30. ("Ακυρο 1).

ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΑΥΣΤΡΑΛΩΝ

Ὅπως μᾶς γράφει ὁ φίλος κ. Γιάννης Κ. Καλλίγερος ἀπὸ τὸ Σύδνεϋ, ἀπὸ τὸν Μάϊο τοῦ 1977 «αὐξάνονται κατὰ 6 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα οἱ συντάξεις τῶν ἐγγάμων Αὐστραλῶν — Ἑλλήνων καὶ κατὰ 4 δολλ. τῶν ἀγάμων».

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΩΝ «ΑΓΙΟΣ ΜΥΡΩΝ»

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ», Δελβίνου 39, Νέα Κυψέλη, Ἀθήνα.

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου σας ποὺ περιέχεται εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως Ἀδελφότητος «Ἅγιος Μύρων», Ἀντικυθήρων, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8)77 φύλλον τῆς ἐγκρίτου Ἐφημερίδος σας, ἀναφορικὰ μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ Τηλεφωνείου Ἀντικυθήρων, ἔχομε τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμε τὰ ἀκόλουθα:

Τὸ ἀνωτέρω τηλεφωνεῖο λειτουργοῦσε πλημμελῶς κατὰ τὸ ἀπὸ 26.7.76 ἕως 1.11.76 χρονικὸν διάστημα λόγω παραιτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου. Ἡ ἐξεύρεσις ἑτέρου ἀντιπροσώπου ἦτο δύσκολος, ἐπετεύχθη δὲ τῇ συνδρομῇ τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπευθύνθημεν.

Εἰς τὴν λοιπὴν χρονικὴν περίοδον αἱ συνθῆκαι ἐπικοινωνίας τῶν Ἀντικυθήρων παρουσίασαν ὡρισμένας δυσχερείας, λόγω ἀνωμαλιῶν, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε δὲν ἦσαν τῆς ἐκτάσεως ποὺ περιγράφει ὁ ἐπιστολογράφος σας.

Τὸ ὡράριον λειτουργίας, σύμφωνα μὲ τὴν σύμβασιν μεταξὺ Ο.Τ.Ε. καὶ τοῦ νέου ἀντιπροσώπου εἶναι 8—12 καὶ 15—18 κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον καὶ 8—12 καὶ 15—19 κατὰ τὴν θερινήν.

Τέλος, σᾶς γνωρίζομε ὅτι πρὸς τὴν ἁρμοδίαν Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν μας ἐδόθησαν ὁδηγίαι διὰ τὴν λῆψιν παντὸς δυνατοῦ μέτρου προκειμένου νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν αἱ ἀνωμαλίαι καὶ ζημίαι ποὺ προκαλοῦνται εἰς τὸ τηλεπ. δίκτυον Ἀντικυθήρων ἀπὸ τὰς εἰδικὰς καιρικὰς συνθήκας ποὺ ἐπικρατοῦν εἰς τὴν νῆσον.

Μετὰ τιμῆς
Δ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ
Προϊστ. Συγκρ. Κεντρ. καὶ Νοτ. Πελοποννήσου

ΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας πρὸς τὸν Σύλλογο Γονέων καὶ Κηδεμόνων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν σχολείων Μ. Ε. Κυθήρων

ΚΥΘΗΡΑ

Κε Πρόεδρε,

Ἀπαντώντας στὴν ἀρ. 10) 18.1.77 ἀναφορά σας, σᾶς πληροφορῶ τὰ ἑξῆς:

Ὅπως προβλέπει τὸ Π. Δ) γμα ποὺ προωθεῖται γιὰ δημοσίευση καὶ σύμφωνα μὲ τὶς πρόσφατες ἀνακοινώσεις τοῦ Ὑπουργείου, ὅπου οἱ γεωγραφικὲς καὶ συγκοινωνιακὲς συνθῆκες τὸ ἐπιβάλλουν, θὰ λειτουργήσουν περισσότερα ἀπὸ ἕνα Ἐξεταστικὰ Κέντρα γιὰ τὶς εἰσιτήριες ἐξετάσεις στὰ Λύκεια, εἰδικὴ δὲ ρύθμιση θὰ ὑπάρξει γιὰ τὴ νησιώτικη περιοχή, στὰ πλαίσια τῆς ὁποίας θὰ ἱκανοποιηθεῖ τὸ αἴτημά σας.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΡΑΛΛΗΣ

ΑΡΧΙΣΕ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΤΟ ΣΥΔΝΕΎ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Τὸ ὄνειρο ποὺ ἔγινε πραγματικότητα

ΣΥΔΝΕΎ· 20.2.1977. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Στὸ μέγαρο ποὺ ἀπόκτησε τελευταία ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότητα Σύδνεϋ, ὅπως ἐδημοσίευσε ἡ «Παγκυθηραϊκὴ» στὸ φύλλο της τοῦ Δεκεμβρίου 1976, ἄρχισαν τὶς συνεδριάσεις τους, τόσο τὸ Συμβούλιο τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Σύδνεϋ, ὅσο καὶ ἡ «Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ» μὲ ὅλα τὰ ἰμήματά της.

Θερμὰ συγχαρητήρια ἀπευθύνομε στοὺς ἀγαπητούς μας κ. Νικ. Λουράντο καὶ κ. Πέτρο Κορωναῖο, γιατὶ μὲ τὶς εὐγενικὲς καὶ πατριωτικὲς προτοβουλίες καὶ τὶς δραστηριότητές τους, ἀκόμη καὶ μὲ προσωπική τους ἐργασία πραγματοποιήσανε τὸ ὄνειρο ὅλων τῶν Κυθηρίων τοῦ Σύδνεϋ καὶ μᾶς χαρίσανε «τὸ Τσιριγώτικο σπίτι μας», συγκεντρώσανε τὶς δωρεὲς καὶ σύντομα θὰ ἀρχίσει ἡ ἐπίπλωση καὶ ἡ διακόσμησή του. Καὶ τώρα πρέπει νὰ τονίσω, ὅτι ὅλοι οἱ Κυθήριοι ἀξίζει νὰ λησμονήσουμε τὶς «τσιγκουνιὲς» καὶ καθένας μας νὰ προσφέρει «τὸν ὀβολόν του», ἂν θέλομε καὶ οἱ ἀπόγονοί μας νὰ ὑπερηφανεύονται γιὰ τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς τους, νὰ μᾶς ἐκτιμοῦν καὶ ὅλοι ἐμεῖς νὰ δείχνομε πὼς ἀνταποκρινόμεθα στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς μας, στὸ κάλεσμα τοῦ αἱῶνα μας. Σ' αὐτὸ τὸ πατριωτικὸ προσκλητήριο εἴμαστε βέβαιοι, πὼς ὅλοι θὰ δώσωμε τὸ «παρών».

Μ.Γ.Κ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΥΘ. ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ δημοπρασία γιὰ ἀνάδειξη ἐργολάβου οἰκοδομῆς τοῦ Συντριβανιοῦ (Θεμιστοκλέους 5), τοῦ Κληροδοτήματος τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τῶν Κυθήρων Νικ. Τριφύλλη θὰ γίνει στὶς 27.4.1977. Καὶ τῆς οἰκοδομῆς Καλλιθέας τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου Νικ. Βενάρδου τὴν 1.4. 1977.

— Γιὰ τὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν πρόσφεραν:

α) Ἰ. Φώτιος, τ. Δ)ντὴς ὑπουργείου Παιδείας δρχ. 1.000

β) Π. Κασιμάτης, τ. Γεν. Ἐπιθ)τὴς δρχ. 1.000

Ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος ἐλπίζει, ὅτι πολὺ σύντομα θὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τῶν δύο ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν μας καὶ ἄλλοι φιλεκπαιδευτικοὶ συμπολίτες μας.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Τὸν Νοέμβρη ποὺ μᾶς πέρασε (1976) κυκλοφόρησε ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΕΣΤΙΑ» τοῦ Μιχάλη Σταφυλᾶ, ἡ «ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ», τόμος Α΄. Σ' αὐτὸν τὸν τόμο περιλαμβάνεται ὁ συμπατριώτης μας Πάνος Φύλλης ἀλλὰ στὶς «διαρκεῖς» ἐκδόσεις του θὰ περιληφθοῦν ὅλοι οἱ λογοτέχνες. Τὸ βιβλίο αὐτὸ πουλιέται μόνο ἀπ' τὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Νέας Ἑστίας» ὁδὸς Σταδίου, δρχ. 120.

Οἱ λογοτέχνες γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς συμμετοχῆς τους στὴ «Διαρκῆ Ἱστορία Λογοτεχνίας» θὰ πρέπει νὰ στείλουν βιογραφικὰ σημειώματά τους στὸν κ. Μ. Σταφυλᾶ, Ἀνθ. Γαζῆ ἀρ. 11, Λάρισα, χωρὶς καμμιὰ ἄλλη ὑποχρέωσή τους.

ΤΟ ΝΕΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Στὶς 6 τοῦ Φλεβάρη ἔγινε στὰ γραφεῖα μας ἡ ἐτήσια ἐκλογικοαπολογιστικὴ συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου μας. Κατὰ τὴ διάρκειά της ψηφίστηκε ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἀπερχόμενου Δ.Σ. καὶ ὁρίσθηκε σὰν ἡμερομηνία ἐκλογῶν ἡ 14η τοῦ Φλεβάρη.

Στὶς ἐκλογὲς ποὺ διενεργήθηκαν μὲ μαζικὴ συμμετοχὴ τῶν μελῶν, ἀναδείχθηκαν οἱ ἑξῆς:

Διοικητικὸ Συμβούλιο: Πρόεδρος: Κασιμάτης Δαμιανός. Γραμματέας: Κασιμάτη Κατερίνα. Ταμίας: Σουρῆ Πόπη. Ἀντιπρόεδρος: Πετρόχειλος Γρηγόρης. Μέλος: Κορωναῖος Γιάννης.

Ἀναπληρωματικοί: Κασιμάτης Μανώλης, Ἀλφιέρης Βρεττός.

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή: Καλλίγερος Δημήτρης, Κυπριώτης Βρεττὸς καὶ Καλλιγέρου Μαίρη.

Ἀναπληρωματική: Ντίνα Σμίμου.

**Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐκλογῆς του, τὸ νέο Δ.Σ. ζητάει ἀπὸ τὰ μέλη του νὰ συσπειρωθοῦν γύρω του, ὥστε ὅλοι μαζ